

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 26.

EN APOSTELS TJENESTE Del. 2.

Ef 4:11-13 Han er det som gav noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere, for at de hellige kunne bli gjort i stand til tjenestegjering, til oppbyggelse av Kristi legeme, inntil vi alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde,

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette blad er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 5100 Northway Dr., Conville, 47130 Indiana. Bladet inneholder bibelske artikler og grunntekster, og er grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Menighetens møtelokalets adresse er.: Feskarveien 1.
Verdal

EN APOSTELS TJENESTE DEL 2.

HAN SKAL VENDE FEDRENES HJERTER TIL, BARNA, OG BARNAS HJERTER TIL DERES FEDRE,

Siden vi publiserer dette budskapet i tre deler, skal vi i denne delen ta for oss våre Apostoliske fedres tro. Vi har i hensikt å vise hva de trodde, hvordan de begynte å tro, og hvordan de gjennomlevde sin tid, (måten de vandret på.) Vi skal se hva som har skjedd med den tro de sto for, og hvor langt vi er kommet med restaurasjonen av denne troen i våre dager. Du vil kunne lese om hvordan Johannes døperen Elia`s tjeneste senket fjell og løftet daler. Vi skal også vise hva Bro. William Branham`s Elia`s tjeneste skulle utføre, og hvorfor så mange mennesker gikk feil, da de ikke var i stand til å fatte eller forstå hans tjeneste. I del tre skal vi ta for oss de mange forskjellige splittelser og ideer som har rast gjennom de grupper mennesker, som på en eller annen måte har hatt kontakt med Bro. Branhams tjeneste. Vi vil på denne måte vise dere hvorfor det må en Apostels tjeneste til for å sette budskapet på rett plass, slik at oppriktige mennesker kan ha noe fast å holde seg til i disse forvirrelsens dager. Dette budskap, som ble brakt av Bro. William Branham, vil kunne føre Guds folk tilbake til Bibelen, når de bare får se hva budskapet egentlig er. Når så folket er ført tilbake til Bibelen, så vil de også forstå det på den Bibelske måten. Da vil de skjønne at det finnes en levende tjeneste på vår tids scene, med autoritet til å foreta bestemmelser, og også evne til å stabilisere dem.

Når vi går inn i et slikt budskap med den hensikt å utforske det fullt ut, så vil det også være nødvendig å behandle de forskjellige ting som denne tjeneste måtte ta for seg fra pinsefestens dag og fremover. En Apostels tjeneste var for menigheten, og den hadde varierte funksjoner i menigheten. Dere vil kunne merke dere at i den første tid etter pinsefestens dag, oppsto det mange spørsmål og saker som Apostlene måtte ta stilling til, og flere av de avgjørelser de tok, hadde de ikke en gang skriftsteder å bakke opp med. Du kan lese det i Ap.gj.6, for der oppsto det knurring blant de gresktalende jøder, mot hebreerne, for deres enker ble satt til side ved den daglige utdeling ved bordene.

Dette skjedde på en tid da menigheten hadde vokst så meget at det var blitt for mye å gjøre for Apostlene. De måtte ha hjelp. Opp til denne tid hadde disiplene brakt penger og verdier til menigheten, som de hadde mottatt ved å selge hus og landområder, og gitt det til Apostlene. Apostlene var da ansvarlige for den daglige utdeling blant de troende. Derfor kalte de menigheten sammen og ba dem utvelge seg syv menn blant dem, som hadde godt vitnesbyrd, fulle av den Hellige Ånd og visdom! Dem ville de innsette til å røkte dette verv. ”Vi derimot vil holde ved i bønner og ordets tjeneste.” Dette var Apostlenes bestemmelse. De hadde ingen skriftsteder som kunne fortelle dem hvordan de skulle behandle en slik sak. De ble oppmerksomme på et problem i menigheten som de måtte rette på før det ble mer alvorlig. Det var på grunn av denne bestemmelse at eldste ble anerkjent som en del av tjenesten i Kristi legeme.

Da det oppsto diskusjoner om hedningene som også hadde tatt ved troen, og bli fylt med den Hellige Ånd, så var det Apostlene som tok de nødvendige avgjørelser om hvordan hedningene skulle opptre blant dem. De sa; ”Vi vil ikke legge noen tunge byrder på dem, men skrive dem at de skal avholde seg fra avgudenes urenheter og fra hor og fra det som er kvalt, og fra blod.” Ap.gj.15:20. Dette ville være nok til å sette deres opplevelse med Gud på en prøve, for dette var selve livsformen som hedningene levde under. Deres form for tilbedelse var hedensk, og deres guder var menneskelige idoler. Et utsvevende seksualliv var vanlig blant dem. Og dersom deres opplevelse med Gud ikke er ekte, så ville nok disse hedenske tilbøyeligheter melde seg igjen før eller senere.

Hadde de derimot en sann omvendelse, så ville det bli tid senere til å lære dem de mer fullkomne veier i livet. Vi har mange brev i det nye Testamentet som gir oss muligheten å forstå hva den videre opplæring besto i. Men nå bruker vi bare disse to hendelser hvor Apostlene gir de troende de første grunner i ordet. Dette forteller oss at Apostlene var betegnelsen på de fedre som vi leser om i Malakias 4:6, siste del. Det er fedrene fra den første tids menighet (Apostlene) som Elias skulle føre oss tilbake til, før Herrens dag kom, den store og forferdelige. Første del av verset viser til Jesu første komme, og alle vet at døperen Johannes var forløperen til Jesu første komme. På samme

måte ville det også komme en Elias før Jesu andre komme, og de fleste av dere som mottar denne artikkel vet allerede at William Marrion Branham, fra Jeffersonville, Indiana, var den siste Elias som skulle komme, og dermed oppfylles den siste del av dette verset. Det var hans tjeneste som skulle føre barnas hjerter tilbake til deres fedre, (Vi sier det slik fordi menigheten hadde sin fødsel på Pinsefestens dag) før Herren skulle komme med sin dom. Det er disse fedres tro som jeg vil tale til deg om denne gang. Vi ønsker å se hva disse fedres tro virkelig var.

Vi tror at vi lever i avslutningen av hedningenes tidsalder, den tid hvor Gud vender seg til hedningene. Dette blir også referert til som nådens tidshusholdning. Det gjelder for oss hedninger å bli klar over hva Gud har gjort for oss, for det er mange ting som skjer i den religiøse verden rundt oss. Jeg vet at hadde det ikke vært for det Gud viste oss for noen få år tilbake,(for å vise oss hva han har i hensikt å gjøre i de siste dager) så hadde alle sammen vært på vandring nå mot total ødeleggelse. Den religiøse kirke er på vei rett inn i det totale frafall. De er fullstendig blottet for ordets åpenbarelse. De ønsker ikke lengre sannheten. De ønsker bare litt religion for å dekke over sin nakenhet. (Dette er åndelig talt) Men i Guds øyne er de ikke kledd. Jeg håper du forstår min illustrasjon. Jeg tror at Gud ser på dem med samme øine som han ser på de som stripper på nattklubbene rundt om. Ritualer og dogmer vil aldri kunne skjule menneskets nakenhet for Gud. Man må dekkes med ordets åpenbarelse. Det må sannhet til for å løfte et menneske opp fra sin syndefulle tilstand. Religiøse dogmer vil ikke kunne gjøre det. Sann Kristendom er et kjærlighetsforhold mellom Gud og menneske, basert på sannhet, men det ser ut som sannhet ikke er særlig populært i verden i dag.

VI SKULLE EKSAMINERE OSS SELV.

Vi skjønner selvfølgelig at det på grunn av de mange retninger som folk i dette budskapet har tatt, råder mange misforståelser og forvillelser. Vi blir sett på som okkultisme og frafalne, av den religiøse verden. Det er også grunnen til at jeg vil ta litt tid på å eksaminere vår tro i lys av hva Bibelen lærer. De rådende tilstander i verden skulle få oss til å samle oss om det vi har fått. Vi trenger å vite

hva vi eier, og hvordan vårt liv skal kunne passe inn, i lys av de tilstander som råder rundt oss. En ting er å stå å si at Gud har sendt en profet til denne tid. Det kan vi repetere til det kjedsommelige. Men dersom Gud virkelig sendte en profet, så la os da finne ut hvorfor Han gjorde det. Hva var hensikten med å sende en slik mann? Hva slags virkning skulle det ha på deg og meg? Hva vil det å følge hans lære føre til, for din del? Dere vet alle at min forkynnelse har aldri vært å preke om en mann. Forstå meg rett. Det eneste menneske jeg forkynner er Jesus Kristus. Men jeg vil heller ti ganger mer følge en mann som har kjærlighet til Kristus i sitt hjerte, og med åndelige prinsipper i sitt liv, enn det å følge en stor organisasjon, som ikke har annet i hode enn å bruke sine medlemmer til å bygge seg et enda større imperium.

EKSAMINERE SKRIFTEN.

La oss nå gå til skriften, og begynne med profeten Malakias. Denne boken inneholder de siste profetier som Gud ga til jødene i det Gamle Testamentets periode. Vi må ca 2400 år tilbake i tiden for å ta for oss hans tjeneste. Malakias kom på scenen ved avslutningen av en stor vekkelse. Denne vekkelse besto i å bygge opp igjen Templets og Jerusalems murer. Nehemias og Esra ledet gjenoppbyggingen av bymuren, og vekkelsen strandet ved at Israel etter dette, ble ført til frafall. Der er det at Malakias tar opp sin penn og skriver. Han begynner med å refse nasjonen. De hadde frydet seg under denne vekkelsen. De hadde startet opp med ofringen til Gud igjen. Men nå hadde ilden sluknet og det hele var vendt tilbake i formalisme. De brakte de halte og lamme dyrene til offerplassen i stedet for de friske. De visste at Gud hadde advart dem mot en slik offertjeneste. De skulle bringe det beste til Gud. I Mal.1:6-8, leser vi: "En sønn ærer sin far, og en tjener sin herre; er nu jeg far, hvor er da min ære, og er jeg Herre, hvor er da frykten for meg? Sier Herren, hærskares Gud, til eder, I prester som forakter mitt navn. Og I sier: Hvormed har vi foraktet ditt navn? Ved å bære frem uren mat på mitt alter. Og I sier: Hvormed har vi krenket din renhet? Ved å si: Herrens bord er ingen ære verdt. (Det er nesten som å høre disse halvnakne, korthårete kvinner i dag, og likeledes disse menn med langt hår. De har en form for tilbedelse, men i Guds øyne er de en vederstyggelighet.) Når I

kommer med et blindt dyr for å ofre det, er det da intet ondt deri? Og når I kommer med et halt eller sykt dyr, er det da intet ondt deri? Kom med slike gaver til din stattholder! Mon han vil finne behag i deg, eller mon han vil ta nådig imot deg? Sier Herren, Hærskarenes Gud.” Disse prestene skulle her liksom gjøre Gudstjeneste, men de ofret dyr som var syke, og både halte og blinde, og de hadde nerver til å spørre hvor deres feil lå. På hvilken måte har vi urent brød, Herre? Gud svarte dem; Dere vannærer meg ved å si at dere ikke ser noe galt i å frembære det som jeg fra før av har sagt er galt å frembære.

VEDERSTYGGELIGE TING.

Det er det samme med religionen i dag. De som er uteksaminert ved Bibelinstitutter og seminarer, vet at Bibelen sier at det er galt av en kvinne å kle seg som en mann, og likeledes for en mann å kle seg som en kvinne. 5.Mos.22:5. De vet også at Bibelen sier at en kvinne ikke skal være en lærer i ordet, eller ha autoritet over mannen. 1.Tim.2:12. De vet også at Gud ødela Sodoma og Gomorra på grunn av disse byenes perverse levesett. Men tror du egentlig det spiller noen rolle for dem i dag. De lar det florere i sin egen midte, og sier, hva er egentlig galt med det? Gud ønsker jo at vi skal trives i vår religion.” Men de har mistet hele betydningen av hva fryd er. De har laget sine egne måter å tilbede Gud på. Det var på denne måten Kain gikk feil i begynnelsen. Han tenkte sikkert, ”hva er galt med litt grønnsaker som offer? Gud skulle heller være takknemlig at jeg har brakt så meget av min avling i år. Men Gud var ikke ute etter frukter fra menneskets hage. Han trengte ikke slike ting. Hva var Han da ute etter? Jo, en Åpenbarelse i lydighet, av villige hjerter som søkte Ham og Hans fellesskap.

Vers 8, nevnte om det onde ved å ofre det som var sykt. Hvorfor var det ondt i Guds øyne. Jo fordi de ønsket heller å gjøre slik de selv ville, og ikke slik Gud ville de skulle gjøre det. Bare gi øvrigheten det dårligste av det du har, og se hva de vil gjøre med deg. Merket du den prøve han satte dem på? De ofret det syke, og det var rett imot loven, men de sa at de ikke så noe galt i det. De ville altså gi Gud det som de ikke engang kunne tenke seg å gi til øvrigheten.

DEN STORE OG FORFERDELIGE DAG.

Malakias fortsetter å refse dem til han kommer til kap. 4:5-6, og der sier han; ”Se, jeg sender eder Elias, profeten, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige; og han skal vende fedrenes hjerter til barna, og barnas hjerter til deres fedre, så jeg ikke skal komme å slå landet med bann.” Elias var en mann, en profet, i det gamle Testamentet. Merk dere også at uttrykket den store og forferdelige ikke taler om samme dag. Det er ikke tale om den store og forferdelige som en og samme dag. Hvert uttrykk taler om to forskjellige perioder. Vi har ikke plass til å gå inn i dette i små detaljer, men la meg nevne for deg den gangen da Jesus gikk tilbake til Nasaret hvor han hadde vokst opp som barn. Der kom han inn i synagogen på sabbatsdagen, og sto opp for å lese. Jeg tenker her på Lukas evangelium kap.4:16-21. Jeg leser fra vers 17, ”Og de gav ham profeten Esaias` bok, og da han slo boken opp, fant han det sted hvor det var skrevet: Herrens Ånd er over meg, fordi han salvet meg til å forkynne evangeliet for fattige; han har utsendt meg til å forkynne fanger at de skal få frihet, og blinde at de skal få syn, for å sette undertrykte i frihet, for å forkynne et velbehagelig år fra Herren. Og han lukket boken og gav den til tjeneren og satte seg, og alle som var i synagogen, hadde sine øyne festet på ham. Han begynte da med å si til dem: I dag er dette skriftens ord oppfylt for eders ører.” Jeg leste det hele slik at du kunne få tak i sammenhengen. Jesus siterte her Esaias 61:1-2, men merk dere at han leste ikke hele vers2. Den første delen forteller om et velbehagelig år fra Herren, men den andre delen forteller om en hevners dag fra vår Gud. Han kom første gang for å oppfylle den første delen av verset. Men han kommer tilbake andre gang, i avslutningen av Daniels syttiende uke, for å avslutte siste del av samme verset, ”en hevners dag fra vår Gud.” På denne måte kan du skjønne at i visse vers av Bibelen er handlingen spredd ut over mange år. Det kan gå flere generasjoner før verset får sin oppfyllelse. Det samme ordet OG, er brukt også i denne sammenheng. Det samme finner du i Malakias 4:5-6. Det binder profetien i sammen, men tidsmessig ligger handlingen tusener av år adskilt. Uttrykket STORE, er en periode, og FORFERDELIGE, er en annen periode. Men det er dog en forbindelse i denne profetien.

ELIAS` ÅND I TO PERSONER.

Jeg brukte å lese dette vers 6, med den forståelse tidligere at det måtte i sannhet ha vært en stor generasjonskløft mellom foreldre og barn tilbake i den tiden. Jeg så det da bare ut fra et genetisk synspunkt. Jeg trodde det var tale om de naturlige fedre og deres barn. Vel i dag har vi i alle fall en slik generasjonskløft, men skriftens betydning ligger fra den åndelige siden. Det er de Åndelig fedre, og de åndelige barn. Elias` ånd skulle først vende fedrenes hjerter til barna. Denne Elias` ånd ble levendegjort gjennom døperen Johannes, og det skjedde før den STORE dag, hans første komme. (Matt.11:14, Luk.1:17) Men Elias` ånd skulle også vende barnas hjerter tilbake til deres fedre. Vi har allerede sagt hvem disse fedre var. Det var de Apostoliske ledere i den første menighetstid. Og vi tror i dag at barna (barnas hjerter) er de kristne barn av vår egen tid, endetiden. Dette skulle skje før Herren ville komme å slå landet med bann. Vi vet at denne profetien har ligget over verden i snart 2000. år nå, siden Johannes døperen oppfylte den første delen av den. Guds vrede, eller den forferdelige dag, som den blir kalt i denne profetien, er den vrede som vil bli uttømt over denne falne og syndefulle jord om ikke lenge. Lovet være Gud for den Elias` Ånd som var i Broder William Marrion Branham. Hans rop til Guds barn om å komme seg ut av de organiserte systemer, og tilbake til Guds ord, har den effekt at barnas hjerter vender seg tilbake til sine Apostoliske fedres tro. Det var like vanskelig for de jødiske ledere på den tid å akseptere sannhetens budskap, som det er i dag for disse moderne menighetssystemer. Begge tider har hatt og har sine forutinntatte meninger om når og hvordan et skriftsted vil være oppfylt. Og når det ikke skjedde på deres måte, så forkastet de det og forsøkte i stedet å bekjempe det.

Men sannheten har alltid revet opp det som Gud ikke har bygget, og vår tid er intet unntak i så måte. Vi lærer ikke dette for å forsøke å være annerledes eller arrogant, men heller for at du skal finne ut om Guds ord er verd den tid det tar å lese det. Jeg tror at en sann forståelse og lydighet mot Guds ord, vil kunne spare en person for mange hjerteproblemer i sitt liv, Og heller gjøre ham rede til å møte Guds åsyn til åsyn i evigheten. I de 400 år som fulgte etter Malakias` profetier, innførte presteskaper mange ritualer og teorier. De opprettet

skoler og studerte om, hvordan, og når disse profetier skulle oppfylles. Noen trodde at Elias selv ville komme ned. De lærte også fra 5.Mos.18:15,18, at Gud skulle oppreise en profet lik Moses, og de talte om hvordan de gamle profeter hadde forkynt at en spesielt salvet skulle komme. Men ingen av dem visste om disse skriftstedene skulle bli oppfylt i deres tid. Gud forteller ikke folk 40 – 50 år i forveien hva han har planer om å gjøre, eller hvordan han kommer til å gjøre det. Han forventer av dem at de skal ta det ved tro når det kommer, og Gud selv, ved sin nåde, gir dem da innsikt ved åpenbaring slik at de kan tro det.

JOHANNES` FØDSEL BLIR FORKYNT PÅ FORHÅND.

Da tiden for denne Elias` profetien sto for døren, sendte han da den samme mann som han hadde hentet opp i en ildvogn tidligere? NEI. La oss lese det i Luk.13:17. Der var det en prest ved navn Sakarias som hadde prestatjeneste i Templet den dagen. Da åpenbarte det seg en Engel fro ham og sa: ”Frykt ikke Sakarias! Din bønn er hørt, og din hustru Elisabeth skal føde deg en sønn, og du skal kalle ham Johannes; og han skal bli deg til glede og fryd, og mange skal glede seg over hans fødsel. For han skal være stor for Herren, og han skal ikke drikke vin og sterk drikk, og han skal fylles med den Hellige Ånd like fra mors liv; og han skal omvende mange av Israels barn til Herren deres Gud, og han skal gå i forveien for Ham i Elias`ånd og kraft, for å vende fedres hjerter til barna og ulydige til rettferdiges sinnelag, for å berede Herren et velskikket folk.” Hvem var det som skulle gjøre denne gjerning, jo den gutten som skulle fødes, og hans navn skulle være Johannes, og ikke Elias. Når han hadde vokst opp, skulle hans liv bli til fryd for mange. Den siste delen av Engelens budskap var et nøyaktig sitat fra Mal.4:6. Engelen behøvde ikke ha med seg en stor bokrull for å lese det. Han visste hva han sa, men han visste også hvor han skulle stoppe sitatet. Resten av profetien var for en annen tid. Det var ikke den gamle Elias som skulle komme igjen, nei det var en annen mann men med den samme åndelige salvelse fra oven. Hans navn skulle være Johannes. Johannes vokste opp og tilbrakte mye av sin tid ute i ørkenen, langt borte fra de religiøse ritualer og lover som de skriftlærde og Fariseerne hadde formet. Han

var forutbestemt til å inneha en betydelig rolle blant Israels barn på den tid.

FEDRENE PÅ JOHANNES, TID.

Vi har talt om barna og deres fedre ut fra den siste delen av Malakias` profeti, men hvem var de fedre som skulle bli vendt til barna i første del av dette verset? Det måtte være de religiøse lederne på Johannes` tid. Menn, brødre og fedre, det var den terminologi Stefanus brukte da han ble brakt for det høye råd. For det første var de menn. De var også brødre på grunn av deres rasemessige identitet. Men de var også fedre på grunn av deres religiøse og sosiale rang. Uttrykket far, er en sosial rang og blir brukt av deres etterfølgere. Folket var underkastet deres råds og domsmenn. Vi skal her se om dette kan finnes igjen i skriften.

GUD ER EN ÅND.

La oss nå gå til Joh.1:17-18, og lese hva Johannes forkynner. ”For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus. Ingen har noen sinne sett Gud; den enbårne Sønn, som er i Faderens skjød, han har forklart ham.” Til dere som gjennom dette skriftstedet vil bevise at Gud er tre personer, så kan jeg bare avkrefte at det er ikke mulig. Jeg trodde også selv til en tid at det var tre personer i Guddommen. Men det var den måten jeg var oppdratt til å tro det. Det sto mange personer å hørte på Johannes, og de hadde hørt om de forskjellige manifestasjoner Gud viste seg gjennom, da han talte til de gamle profeter. Men her står døperen Johannes og sier at ingen mennesker har noen sinne sett Gud. Hvor kan han ha dette fra? Enten visst han noe som de andre ikke kjente til, eller så var Johannes helt ute på jordet. Hva var rett? Hvordan kunne noe slikt bli godtatt? For at vi skal få nytte av en slik uttalelse, la oss gå til Hebr.1:1-2. ”Etter at Gud fordem hadde talt mange ganger og på mange måter til fedrene ved profetene, så har han i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som han har satt til arving over alle ting, ved hvem han har gjort verden”. I vår språkdrakt ville det blitt sagt noe lik dette, at Gud har til forskjellige tider og på forskjellige måter, talt til de religiøse ledere gjennom profetene. Hvordan kan vi da stadfeste at Johannes var et

sanntru vitne, ut fra det vi har lest i Guds ord? Johannes sa jo at intet menneske har noen sinne sett Gud. Han mente at ingen mennesker har sett Gud i sin evige skikkelse. Det de så var bare manifestasjoner av Guds egenskaper, og det viste Han dem for at han skulle kunne kommunisere med dem. Jesus krediterte Johannes` vitnesbyrd ved å si, at "Gud er en Ånd, og de som vil tilbe ham må tilbe i ånd og sannhet." Joh.4:24. Gud fyller universet, han er en Ånd, og du kan ikke se en Ånd. Vi leser i Kol.1:19, "for det var Guds vilje at hele Hans fylde skulle ta bolig i ham", i hvem? I den Herre Jesus Kristus. I Kol.2:9, tales der fremdeles om Jesus; "For i ham bor hele Guddommens fylde legemlig," Vi taler her om fedrenes tro nå. Dette er deler av hva de trodde på. De trodde ikke på den Hellige treenighet, som vi i dag får høre så meget om. De visste at Jesus Kristus var det eneste legemlige vesen som Gud (denne usynlige ånden) hadde valgt å ta bolig i, i hele sin fylde. Det var på grunn av åpenbaringen om hvordan Gud hadde skapt egget og spermen og plantet det i Marias liv, at Apostelen Johannes kunne skrive det slik han gjorde i et av sine brev; 1.Joh.1:12. "Det som var fra begynnelsen, det som vi har hørt, det som vi har sett med våre øyne, det som vi har skuet og våre hender følt på – om livets ord – og livet ble åpenbart, og vi har sett det og vitner og forkynner eder livet, det evige, som var hos Faderen og ble åpenbart for oss."

JOMFRUFØDSELEN.

De fleste kristne av den eldre garde i vår tid, trodde på jomfrufødselen, men bare de færreste av dem hadde egentlig den riktige forståelse av hva som egentlig skjedde der. Derfor heller størsteparten av dem over til treenighetslæren, om tre personer i guddommen. Men de første kristne visste godt hva Gud gjorde der. Ved det talte ord, skapte han en sperm, eller blodcelle av hankjønn, og på samme måte skapte han et egg av hunkjønn. Han forenet dem der i jomfru Marias` liv, som var trolovet med Josef. Kvinnens liv fungerte normalt de neste ni måneder, og da ble det født et guttebarn. Han var Guds sønn, for det var Gud som hadde skapt både egget og spermen ved sitt talte ord. Du vil kanskje spørre hvordan jeg har funnet ut dette fra Bibelen? Det står i det Nye Testamentet, i Matt.1:18, "Men med Jesu Kristi fødsel gikk det således til: Da hans mor Maria var trolovet

med Josef, viste det seg, før de var kommet sammen, (de levde ikke enda som ektefolk) at hun var fruktsommelig ved den Hellige Ånd.” Hvem er da den HELLIGE ÅND? Jeg trodde det var Gud fader som var Jesu far. Vel slik kan mennesker få det til, men la oss også lese de to neste versene. ”Men Josef, hennes mann, som var rettferdig og ikke ville føre skam over henne, ville skille seg fra henne i stillhet. Mens han nu grunnet på dette, se da åpenbarte Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: Josef, Davids sønn! Frykt ikke for å ta din hustru Maria til deg! For det som er avlet i henne, er av den Hellige Ånd.” Tenk over dette verset. Her sies det igjen at Den Hellige Ånd er Jesu far. Hvor blir det nå av treenighetslæren? Det er ikke rart de sier at den ikke kan forklares. Du kan bare ikke få frem tre personer fra disse vers. Dette er det legemet som den Evige Ånd har utvalgt å manifestere seg gjennom, til denne menneskeheten. Derfor kunne Johannes si at, intet menneske har noen sinne sett Gud. Men han valgte å manifestere sitt usynlige liv, sin usynlige kraft, og sine usynlige egenskaper gjennom et menneskes skikkelse, slik at mennesket kunne røre ved Ham, tale med Ham, og se Ham. De kunne vandre med ham, spise sammen med ham, og her sier Apostelen Johannes; ”Det som vi har sett med våre øyne, det som vi skuet og våre hender følte på.”

Betyr da dette at Gud tømte hele universet for å fylle Jesus Kristus? Nei, denne alle steds nærværende Ånd vil alltid fylle universet. Det betyr ganske enkelt at Gud kanaliserte alle sine Guddommelige egenskaper gjennom dette mennesket (Jesus Kristus) for å oppfylle sin hensikt om forløsningen. Da kan vi også forstå hvorfor Johannes sier at, ”den Enbårne Guds Sønn, som er i Faderens skjød, har forklaret Ham.” Ordet forklare, viser til det å manifestere eller åpenbare Faderen. Han viste sin fars egenskaper slik at Han ble manifestert ved Sønnens tjeneste. Fikk du tak i min tanke her? Derfor sa Jesus til dem da de en gang spurte ham om han ville vise dem Faderen; Joh, 14:9, ”Så lang en tid har jeg vært hos dere, og du kjenner meg ikke Filip? Den som har sett meg, har sett Faderen; hvorledes kan du da si: Vis oss Faderen?” Jesus var selve avbildet av Faderen, og de hadde enda ikke forstått det. (ikke noe vanlig bilde, men heller Faderens vilje uttrykt gjennom sønnen.)

FEDRENE SPØR JOHANNES.

Vi leser videre i Joh.1:9, "Og dette er Johannes` vitnesbyrd, da jødene sendte prester og Levitter fra Jerusalem for å spørre ham:" (her har du fedrene fra den første tid) Disse fedrene kom for å utspørre Johannes. Hvem er du? Var det første spørsmålet. Johannes svarte; "Jeg er ikke Kristus". Hvem er du da? Er du Elias, eller Elisa? Johannes svarte dem at han var ingen av dem. Er ikke dette motstridende kan du kanskje si, han var jo en som kom i Elias` ånd. Nei, de spurte ham om han var den virkelige Elias, for slik var det de forventet det. "Er du profeten? De holdt på å bli desperate. Noe var i gjære der nede ved Jordan elven, og de var utsendt for å finne ut hva som skjedde, men de kom visst ingen vei med denne diskusjonen. Han var heller ikke den profeten som Moses hadde sagt skulle komme, en lik ham selv. "Vel, hvem er du da, så vi kan si det til dem som har sendt oss. Fortell oss noe om deg selv." Folk hadde jo gått gatelangs i Jerusalem og fortalt at de var blitt døpt av Johannes. De hadde fortalt om hvordan deres liv var blitt forandret. De sa at Johannes hadde et spesielt budskap. "Hvem er du, hva er ditt budskap?" Johannes svarte; "Jeg er en røst av en som roper i ørkenen: Gjør Herrens vei jevn, som profeten Esaias har sagt." Han siterte Esaias 40:3. Dette var Johannes` svar. Esaias hadde profetert om ham og hva for hensikt han hadde. Det var å berede et velskicket for vår Gud, Herren skulle snart komme.

Folket på den tid hørte en uvanlig mann, med et uvanlig budskap. Det var et budskap til omvendelse, og Bibelen sier at de gikk ut til ham fra Jerusalem, og hele Judea, og slettene rundt Jordan og ble døpt, i det de bekjente sine synder. Dette skapte opprør blant de høytstående jøder, og derfor sendte de sin lokale pastorer for å undersøke saken nærmere. Slik er det blitt i våre dager også. Rundt om i de forskjellige nominelle kirkes hovedkvarter er lederne gjort oppmerksomme på at en uvanlig mann kom på scenen for noen år siden med et uvanlig budskap, og det hadde sin effekt på folket akkurat slik Johannes hadde det på sin tid. Disse religiøse hodene vet alt som foregår rundt Oral Roberts og Billy Graham i våre dager. Men ingen av dem har sagt at de kom med noe spesielt budskap for vår tid. Men nevnt bare navnet "William Marrion Branham" i deres midte, så begynner de straks å kremte. De stikker

hodene sammen og lurer på hva de skal gjøre med denne mannens lære. Branhams lære har slik virkning på våre folk, de er ikke lengre fornøyd med våre rituelle kirkeprogram. Det er nettopp det dette budskapet skal ruske opp i. Det skulle få folk til å hungre etter åndelig føde, for den kunne de ikke få i sine rituelle program. Dersom de bare kunne komme seg ut av de systemer som de var bundet i, så vil Gud tilfredsstille deres hunger.

ELIAS` ÅNDEN IDENTIFISERER GUD.

Døperen Johannes og William Branhams` budskap var strategisk sett det samme. De var ordinert av Gud til å vende sitt folks oppmerksomhet til det faktum at Gud nå var i ferd med å komme på scenen på en annerledes måte. Denne Elias` ånden har alltid vært en salvelse som identifiserer Gud. Den gang profeten Elias var i sin tjeneste, samlet han folket sammen og sa; ”hvor lenge skal dere halte til begge sider? Er Herren, Gud så følg ham: Men er det Baal, så følg ham.” Det var den gang Elias utfordret Baals profeter til å beskrive at deres gud ikke var verdt å følge. De bygget et alter, og la sine offer på alteret. De ble alle enige om at den Gud som svarte med ild, og fortærte offeret, skulle være den eneste sanne Gud. Dere kjenner alle historien, Baals profeter skrek og skrålte hele dagen igjennom. De rispet seg til blods med kniver, slik skikken deres var, men det kom intet svar fra deres gud. Elias ventet til tiden for kveldsofferet var inne, og for å bevise at det ikke var noe juks med ofringen, ba han folket å komme med flere tønner vann, og helte det over offeret til alt var gjennom vått. Så gikk han til side, og kalte på Abrahams` Isaks` og Israels` Gud. Gud hørte hans bønn og svarte med ild, og fortærte offeret. Folket falt på sitt ansikt og bekjente seg til den eneste sanne Gud. Elias hadde en hensikt på den tid, og det var å identifisere den eneste sanne Gud for et folk som ville tjene Ham. Døperen Johannes oppfylte den samme tjenesten i sin tid. Han skulle også identifisere og vise veien til den sanne Gud for folket. Han hadde ingen historier å fortelle folket som kunne opphøye ham. I stedet minnet han folket på, hele tiden, at de skulle vente på Han som kom etter ham. La oss gå til Luk.3:3-4, og se videre på hans tjeneste der. ”og han kom rundt i hele landet om Jordan og forkynte omvendelse dåp til syndenes forlatelse, således som det skrevet i profeten Esaias` talers bok: Det er en røst av

en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier jevne.” Jeg kan se for meg Johannes, hvor han finner et godt nok vannhull. Der sto han og forkynte når folket passerte forbi. Han tok seg ikke tid å preke for kollekten, og det var ingen tiggerbrev å undertegne. Han ba dem heller ikke å gå til den menighet de måtte like best. Etter et besøk hos Johannes var de befalt å se etter ham som skulle døpe dem med den Hellige Ånd og ild. Vi leser videre i vers 5, ”hver dal skal fylles, og hvert fjell og hver haug skal senkes, (dette har ingen geografiske virkninger på fjell eller daler, det er et åndelig språk. Fjell og hauger taler om et folk på den øverste rangstigen, og daler viser til den lavere sosiale rangstigen, og de utstøtte, disse som er intet verd i menneskers øyne.) og det krokete skal rettes, og de knudrete veier jevnes.” Det knudrete og krokete viser til den måten Gud vil komme i nåde til sitt folk. Han vil ta de harde kriminelle, synderne, ja de lavest sunkne i dette liv, og plassere dem i samme klasse som sosieteten. For sosieteten skal ydmykes og bringes ned på et slikt plan at Gud kan tale til dem. Dermed gjør ikke Gud forskjell på folk. De er alle like i hans øyne. Så den terminologi som er brukt i Bibelen er rettet mot folks levesett, og ikke til bygging av veier og omregulering av landområder. Vers 6, ”og alt kjød skal se Guds frelse.” Ja de skulle alle bli vitne til hvordan Jesus manifesterte Jehova i deres midte ”Han sa da til folket som drog ut for å døpes av ham: ormeyngel! Hvem lærte eder å fly fra den kommende vrede? Den forsamling Johannes rettet seg mot her, kunne like gjerne være en type på vår tids organiserte kirkesystemer.

Disse hadde uten tvil hørt av andre at det foregikk mye rundt Johannes. Noen sa kanskje at, ”når du har hørt Johannes forkynte en gang, så må du ganske enkelt døpe deg”. Store skarer vil naturlig nok samle seg der saker og ting skjer. Noen vil til og med blande seg med mengden å ta del i aktivitetene, for de følger strømmen i tiden. Andre syntes at Johannes var tåpelig, mens andre igjen fikk sine liv forandret. Det er den samme tilstand som råder i dag. Vi har dem som tror de kan tro dette endetidens budskap, og enda være Baptister, Metodister, eller hva det nå er du måtte kalle deg. Men det vil ikke kunne virke. ”KOM UT AV HENNE MITT FOLK.” Du kan ikke ta imot dette budskap og enda holde deg i dine gamle organisasjoner. Realiteten i budskapet stiller deg på valg, du vil enten tro dette budskap, eller hold deg til det du har fra før.

JOHANNES REFSER FEDRENE.

Johannes så på mengden, og ved åndens åpenbaring så han rett gjennom dem alle. Han sa. ”Ormeyngel! Hvem lærte dere å fly fra den kommende vrede? Bær derfor frukt som er omvendelsen verdig, og gi eder ikke til å si ved eder selv: vi har Abraham til far! (Jeg er Baptist, jeg er Lutheraner, jeg er prestbyterianer, eller pinsevenn, dere kan i alle fall ikke veilede meg.) for jeg sier eder at Gud kan oppvekke Abraham barn av disse steiner. Øksen ligger allerede ved roten av trærne, derfor blir hvert tre som ikke bærer god frukt, hugget ned og kastet på ilden.” La oss bringe dette budskap opp til våre dager. Tiden er kommet da Gud legger Evangeliets øks ved roten av hvert eneste liv, og dersom ditt liv ikke bærer frukt, eller realiteter i sann åpenbarelse, så vil Gud selv hugge ditt tre ned. Jeg tror du forstår at det ikke er tale om naturlige trær som vokser opp av jorden. Vi taler om de menneskelige trær, og den frukt som ditt personlige liv skal bære frem. Ritualene og dogmenes frukt er ikke gode nok for Gud. Han ser etter den frukt som kommer fra det indre menneske som ser sannheten. Det vil bli et liv som demonstrerer sannheten, ved den måten sannheten blir etterlevd på.

Det er mange mennesker som er i stand til å si de riktige ting på den rette plass, slik at de ikke kan bli avslørt av det naturlige mennesket. Men Gud ser også på dette livet, og han ser det slik det er. Og han er den som vil legge øksen ved roten og hugge ned treet. Det er ikke vårt ansvar. Johannes hadde en gruppe som virkelig omvendte seg. Disse hadde et inderlig ønske om å leve et liv etter Herrens behag fra da av. De spurte ham ”Hva skal vi da gjøre?” De samme spørsmål ble stilt Apostlene på pinsefestens dag. Ap.gj.2:37. Spørsmålet var det samme, men svaret var annerledes. Apostlene besvarte dette spørsmålet ved å si; ”Omvend eder, og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal I få den Hellige Ånds gave! For løftet hører eder til og eders barn og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller til.” Johannes svar var litt annerledes, men de som adlød ham fant harmoni med Gud på grunn av deres lydighet. Johannes sa; ”Den som har to kjortler, skal dele med den som ingen har, og den som har mat, skal gjøre likeså!” Når tollerne kom og

omvendte seg, og ba om veiledning sa han; ”krev ikke mer enn hva er eder foreskrevet!” Han sa til soldaten; ”Press ikke penger av noen ved vold eller svik, og la eder nøye med eders lønn!” Johannes beskrev en livsvandring for dem som omvendte seg i sannhet og lot seg døpe. Og dersom de etterfulgte hans anmodninger, ville de bli akseptert av Gud. Han kunne ikke si som Apostlene, tro på den Herre Jesus Kristus, for Jesus var ikke kommet på scenen enda. Men han presiserte sitt budskap tydelig. ”Jeg døper eder med vann, etter meg kommer en hvis skorem jeg ikke er verdig å løse; han skal døpe eder med den Hellige Ånd og ild. Han har sin kasteskovel i sin hånd, og han skal rense sin lade, men agnene skal han brenne opp med uslokkelig ild.” Han var en Guds tjener som ikke lot noen kreditere ham ting han ikke var kalt til å være. Han avslørte de ting som folk tenkte om ham, og før det gikk for langt stoppet han dem. Han sa til dem, ”Det jeg har gjort er etter skriftene, men se ikke på meg, for den jeg forkynner eder er større enn meg. Jeg er ikke engang verdig å løse remmene på hans sko, når han kommer.”

Jeg antar at alle menn som har vært brukt av Gud, har hatt grupper av etterfølgere som ikke har kunnet se lengre enn til mannen. De var ikke i stand til å se den Gud han representerte. Det er grunnen til at vi har så mange organisasjoner blant de kristne rekker. En sann Guds mann vil ikke tillate slike ting mens han er i live, men etter hans bortgang kan han ikke gjøre mer med det. Og da er det at de forskjellige grupper bygger opp sine organiserte kirkemurer. En ting kan vi si for sikkert, at når Johannes var ferdig med sin tjeneste, hadde han senket hvert fjell og hver haug, han hadde hevet dalene, så alle mennesker kunne nå møte Gud på samme plan. Vi kan ikke si at alle de fedre som Johannes talte til ble omvendt, men vi kan si at de hadde alle sin sjanse til å få vite hva som hadde skjedd der nede ved elven Jordan.

HVERT FJELL SKAL SENKES.

Nikodemus var en av de Jødiske rådsherrene, en Fariseer, han kom snikende om natten for å få et intervju med Jesus. Vi kan si at han var en av fedrene som var vendt til det evangelium som barna nå mottok. Han kunne ikke ta sjansen på å komme til Jesus på dagtid, for han

hadde enda ikke tatt noe standpunkt for denne nye troen. Dersom han tenkte han skulle få noen ekstra særbehandling av Jesus, så gikk nok luften fort ut av den ballongen. For etter han hadde sagt; ”Rabbi vi vet at du er en lærer kommet fra Gud, ingen mennesker kan gjøre slike tegn uten at Gud er med ham.” Jesus sier til ham, ” Sannelig sannelig sier jeg deg, uten at man blir født på ny, kan han ikke se Guds rike.” Nikodemus svarte som en hver naturlig tenkende, uten åndelig åpenbaring, ville ha sagt. Han trodde denne fødselen gjaldt fra den naturlige side. Jesus gikk videre da han svarte på Nikodemus` neste spørsmål, for Nikodemus kunne ikke forstå at man annen gang kunne fødes fra mors liv. ”Jesus svarte: sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at noen blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike. Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd. Undre eder ikke over at jeg sa til deg: I må fødes på ny!” Jesus fortsatte å fortelle ham hvordan vinden blåser dit den vil, man kan høre den suse men vet ikke hvor den kommer fra, og slik vil det også være med dem som er født av ånden. ”Nikodemus svarte og sa til Ham: Hvorledes kan dette skje? Jesus svarte og sa til ham: Du er Israels lærer, og vet ikke dette?” Nikodemus var en lærd mann, og var rangert høyt blant rådsherrene, fedrene, i Israel. Han visste sannsynligvis alt som kunne vites om loven. Han kunne uten tvil sitere flere vers fra Esaias 61, Malakias 3:1, og 4:5-6. Men han hadde ingen åpenbaring om hva som skulle til for å oppfylle disse versene. De spørsmål han stilte viste at han sikkert ikke visste mer enn skjøgene og de andre lave i samfunnet rundt Jerusalem, om det som skjedde i ånden rett foran hans øyne. Kan du ikke se hvordan disse fjellene ble senket? Dersom han aksepterte invitasjonen til den nye fødsel, ville det plassere ham på samme plan som alle andre folk som skulle møte Gud. De laveste blant de lave, ble brakt til samme plan når de mottok Johannes` og Jesus` forkynnelse. Vi har klare indikasjoner på at Nikodemus virkelig ydmyket seg og trodde evangeliet, for det var han som hjalp Josef fra Arimates å klargjøre Jesus for graven, etter korsfestelsen.

JOHANNES` DISIPLER FULGTE JESUS.

Mens Jesus samtalte med Nikodemus, tok han anledning til å forkynne et budskap, som senere er blitt en yndet tekst for nesten alle

forkynnere på denne jord. Vi har alle hørt om Johannes 3:16, helt siden vi var gammel nok til å lytte til Bibelhistorier. Hva jeg vil du skal se her, er dette. Litt senere drev Jesus og hans disipler å døpte, ikke langt fra der Johannes gjorde det samme. La oss lese videre i Joh.3:22.30. ”Deretter kom Jesus og hans disipler til Judea, og han blev der sammen med dem og døpte. Men også Johannes døpte, i Ænon, nær ved Salim, fordi det var meget vann der, (la nå dem som tror på bestenkelse forsøke å forklare dette skriftstedet.) og folk kom dit og lot seg døpe; for Johannes var enda ikke kastet i fengsel. Det blev nu en trette mellom Johannes` disipler og en jøde om renselsen, og de kom til Johannes og sa til ham: Rabbi! Han som var hos deg på hin side Jordan, han som du har gitt vitnesbyrd, se, han døper, og alle kommer til ham! Johannes svarte og sa: Et menneske kan ikke få noe uten at det er gitt ham fra himmelen. I er selv mine vitner at jeg sa: Jeg er ikke Messias, men : Jeg er utsendt foran ham. Den som har bruden, han er brudgom; men brudgommens venn, som står og hører på ham, gleder seg storlig over brudgommens røst. Denne min glede er nå blitt fullkommen. Han skal vokse, jeg skal avta.” Det var dette Johannes hadde ventet på å få høre. ”Nå er min glede fullkommen.” Denne gleden var dypt i Johannes` hjerte. Han hoppet ikke opp ned, og ropte Halleluja! Priset være Herren! Selv om mange mennesker mener at dette er måten man skal være glad på. Johannes hadde kanskje bare et stort smil om munnen. Han merket seg at hans egne disipler nå var i ferd med å forlate ham, for å følge Jesus. Forløperen hadde ingen ønsker om å ta ære og oppmerksomhet fra ham som han var klart til å annonsere.

Etter at Johannes disipler begynte å følge Jesus, kan vi merke oss andre hendelser, etter som disiplenes liv nå begynte å bli merket av Jesu tjeneste. De disipler som fulgte Jesus, var BARNNA fra de rekker som kom til Johannes` dåp. Forstår du det? Ingen av dem som fulgte Jesus kom fra den kategori som kalles FEDRENE. De ble alle sett på som barna. De var fiskere, tollere, og vanlige mennesker fra hverdagslivet. Men Gud hadde bestemt at de skulle få se denne frelse. Merk deg hvordan Malakias profeterte om, at denne mannen (Johannes) skulle vende fedrenes hjerter til barna, men det betydde bare at de skulle bli oppmerksomme på barna. Deres åndelige oppmerksomhet var rettet mot det Gud gjorde gjennom Elias` Ånd og

kraft. Fra barnas gruppe kom utvalgte menn som Peter, Jakob, Johannes, Matteus, og mange flere. De ble utvalgt til å bli de fedre som våre hjerter må vende seg til, i disse siste dager. Etter at de ble døpt, fulgte de Jesus hver eneste dag og merket seg alt det som ble sagt av ham. De kjente til alt som hadde skjedd siden den gangen de første gang kom til Johanne` dåp, selv om de ikke akkurat forsto alle ting da. Det kan bevises ved å lese Ap.gj.1:20-26, og Luk. 24:44-49. Først vil vi ta for oss det Apostelen Peter sa om Judas Iskariot, han som forrådde Jesus. Og det var denne mannen David profeterte om den gang. Vi begynner med vers 20; ”For det er skrevet i Salmenes bok: Hans bolig bli øde, og ingen bo der, og: La en annen få hans embete! DERFOR BØR EN AV DISSE MENN SOM VANDRET SAMMEN MED OSS I ALL DEN TID DEN HERRE JESUS GIKK INN OG UT HOS OSS, LIKE FRA SIN DÅP VED JOHANNES INNTIL DEN DAG DA HAN BLE OPPTATT FRA OSS- EN AV DISSE BØR SAMMEN MED OSS BLI VITNE OM HANS OPPSTANDELSE. De stilte da frem to, Josef, som kaltes Barsabbas, med tilnavnet Justus, og Mattias. Og ba således: du Herre, som kjenner alles hjerter! Vis oss hvem du har utvalgt av disse to til å få del i den tjeneste og apostelgjerning som Judas gikk bort fra for å gå til sitt eget sted! Så kastet de lodd mellom dem, og loddet falt på Mattias, og han ble regnet sammen med de elleve apostler.” Fra denne delen av skriften kan vi se at de elleve apostler så seg om etter en mann som kunne ta Judas plass. Det måtte være en som kunne gi et sant vitnesbyrd. Og de valgte en som hadde vært med helt siden de ble døpt av døperen Johannes. Disse menn hadde vært til stede og sett de mirakler som ble utført av Jesus. De hadde også vært til stede under de private timer som Jesus hadde holdt for sine nære disipler. De hadde sett alle ting med sine egne øyne, de hadde hørt ham med sine egne ører. Og like før sin Himmelfart hadde Jesus opplatt deres forstand, slik at de kunne forstå skriftene.

JESUS OPPLATER DERES FORSTAND.

Før vi leser Lukas evangelium, så la meg si dette, at da Jesus ble korsfestet, så hadde hver eneste disippel sine tvilstanker å kjempe med. De hadde hatt så store forventinger til Jesus, og nå så det hele ut til å ende i intet. Jeg tenker på de to disiplene som vandret på veien til

Emmaus, da Jesus kom og talte med dem på veien etter sin oppstandelse. Jesus spurte dem, "Hvorfor er dere så sorgfulle", De sa da; "Er du alene fremmed i Jerusalem og vet ikke det som er skjedd der i disse dager? Jesus fra Nasaret var en profet, mektig i gjerning og ord for Gud og alt folket, men våre yppersteprester og rådsherrer har overgitt ham til dødsdom og korsfestet ham. Men vi håpet at han var den som skulle forløse Israel. Og dog med alt dette er det i dag den tredje dag siden dette skjedde. Men så har og noen av våre kvinner forferdet oss; de kom tidlig i morges til graven, og da de ikke fant hans legeme, kom de og sa at de hadde sett et syn av engler, som sa at han lever;" dette sa de i en sørgmodig tone, og dette hendte slik for at det skulle oppfylles som er talt ved profetene at, "Jeg skal slå hyrden, og fårene skal bli atspredt." De rømte alle hver til sitt, men Jesus tok her anledningen til å lære disse to fra Bibelen. "I dårer og senhjertede til å tro alt det profetene har talt! Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet? Og han begynte fra Moses og fra alle profetene og utla for dem i alle skriftene det som er skrevet om ham." Og før den kvelden var omme, hadde han overbevis dem om at han var den korsfestede Herre, og at han nå var i live. Når så disse to ble overbevist, skyndte de seg til de andre elleve. De fortalte om det som hadde hendt på veien, og hvordan de gjenkjente Ham da han brøt brødet. Mens de fortalte om alt dette, sto Jesus selv i deres midte, og viste dem sårene i sine hender for å overbevise dem om at det var Ham. Så refset han de elleve for deres vantro og hårde hjerter, da de ikke ville tro de rapporter som var kommet til dem. Han lærte dem da ut fra skriftene og opplot deres forstand, så de kunne forstå skriftene, og ga dem befalingen. Vi finner det i Luk.24:44-49. "Og han sa til dem:

Dette er mine ord som jeg talte til eder mens jeg ennå var hos eder, at alt det måtte oppfylles som skrevet er i Mose lov og profetene og salmene om meg. Da opplot han deres forstand så de kunne forstå skriftene. Og han sa til dem: så står skrevet, at Messias skal lide og oppstå fra de døde på den tredje dag, og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse (vanndåpen) forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av. Og jeg sender over eder det som min Fader har lovt; men I skal bli i byen inntil I blir ikledd kraft fra det høye." Etter å ha talt disse ord til dem ble han tatt bort fra dem, til

Himmelen. Disiplene sto der sikkert med tårer strømmende ned over deres kinner. Kanskje sa de, "Å ikke nå igjen." For denne gang åpenbarte det seg to engler for dem, kledd i hvite klær, og sa; "I Galileiske menn! Hvorfor stå I og ser opp mot Himmelen? Den Jesus som er opptatt fra eder til himmelen, skal komme igjen på samme måte som I så ham fare opp til himmelen." Etter dette vendte de tilbake til Jerusalem og samlet seg på den øvre sal. Det var på den tid at de valgte Mattias til apostel sammen med de andre elleve.

DISIPLENE MOTTAR FADERENS LØFTE.

Jesus ble tatt bort fra dem på Oljeberget, og i følge profeten Sakarias vil han komme tilbake og stige ned på samme Oljeberget. Disse disipler hadde en befaling ringende i sine ører da de samlet seg på den øvre sal. Det var samme sted som de hadde tatt den siste nattverden sammen med Jesus. Han hadde befalt dem å vente der til de mottok kraften fra det høye. Han ba dem ikke å vente i 10. dager, men vi vet at Pinsefestens dag kommer femti dager etter ofringen av førstegrøden av avlingen. Jesus var på jorden i 40 dager etter sin oppstandelse, før han ble tatt opp til himmelen. Derfor kom Pinsefestens dag 10 dager senere. Det var bare 120 disipler på øvre sal den dagen. Det var restene av den veldige forsamlingen som til tider hadde fulgt Johannes og senere Jesus. De hadde alle hørt det gode evangeliet. Tenk, bare 120, av alle de som hadde hørt ordet. En forsamling kan virkelig bli kraftig uttynnet når bare den største entusiasmen har lagt seg. Man skulle tro at det ville være flere troende igjen etter at Jesus hadde mettet 5000 ute i ørkenen, og etter alle de mirakuløse helbredelser som hadde skjedd. Sikkert mange flere hadde hatt gode forsetter, men da Pinsefestens dag opprant, var det bare 120 sjeler tilbake som fortsatt ventet på Faderens løfte. Den Hellige Ånd fylte huset der de satt, som en mektig vind, og alle de som ventet ham opplevde det som var lovet. Tunger likesom ild skilte seg og satte seg på hver av deres hoder, og de ble alle fylt med Den Hellige Ånd. De begynte å ligne mer og mer på en drukken forsamling, i det de startet å tale med forskjellige slags språk. Den kraften som fylte dem, fikk slike dimensjoner at det til slutt var umulig for dem å bli sittende stille. Dere vet at den Hellige Ånd kan bevege mennesker slik at det er umulig å bli sittende stille. Mens dette skjedde oppe på den øvre sal,

ble Jerusalems gater etter hvert fylt av ortodokse jøder fra alle kanter av den daværende verden. De var kommet sammen for å holde høytid (Pinse) for Herren. Denne høytid var et naturlig samlingspunkt for jøder rundt om i Romerriket. De var da samlet til festmåltid i Jerusalem. Folk kom til Templet med store mengder brød for festen. Lite visste denne lille jødiske nasjonen hva som var i ferd med å skje oppe på den øvre sal. Folket holdt på å forberede seg på den naturlige festen, men blant de 120 var det i ferd med å skje en åndelig utgytelse. Det var bare 120 sjeler som egentlig opplevde begynnelsen av det denne pinsefesten hadde pekt frem mot hele tiden, fra den dag den ble innstiftet. Scenen skiftet plutselig, de 120 disiplene fra Galilea kom farende ned fra den øvre sal, de talte i andre språk, og ikke på sitt Galileiske morsmål. De visste ikke hva som gikk av dem. Det hadde aldri skjedd før. De gikk opp og ned gatene i Jerusalem og talte på forskjellige språk om Guds store gjerninger. De jøder som var kommet fra andre deler av Romerriket fikk høre disse disipler tale til seg på de språk som de besøkende var kommet fra. La meg nå si det med en gang. Du behøver ikke å oppføre deg som en drukken person hver gang den Hellige Ånd måtte komme over deg. Du kan være full av den Hellige Ånds nye vin, men det betyr ikke at du er nødt til å rave frem og tilbake i gatene.

MENIGHETENS FØDSEL.

Jeg har sagt det tidligere, en manifestasjon av den Hellige Ånd har alltid en hensikt. Jeg tror at disse disiplene oppførte seg som om de var drukne av vin. Men det var bare for å trekke til seg oppmerksomheten. For noen av tilhørerne sa; ”Er ikke alle disse som taler, Galileere? Hvorledes går det da til at vi alle hører vårt eget mål, som vi er født i,vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre tungemål. Men de ble alle forferdet og var rådville, og de sa til hverandre: hva kan dette være?” Men da var det at folket fra hjemtraktene begynte å spotte dem og sa. ”De er fulle av søt vin!” Apostelen Peter, som hadde fått nøklene til å åpne nådens tidshusholdning trakk da åndens sverd, det var ikke lengre tid til å trekke noe annet sverd, å kutte øret av folk. Han sto da frem og sa; ”Disse er ikke drukne, således som I mener, Evangeliets sverd var nå i full gang. Det var ikke de ekte søkende jøder han var ute etter, han

ville irttesette disse lokale kritikerne, for det var dem som hadde forkastet døperen Johannes` og Jesus` budskap. Jeg kan se dem for meg ettersom de begynner å henge med ørene og forlate åstedet. Men når disse var ute av hørevidde, og Peter var ferdig med sitt budskap, hadde 3000 ortodokse jøder fått et sting i sine hjerter av det de hørte. De var søkende sjeler og tilhengere av den strengeste måte å leve etter loven på. Men nå hadde de mottatt en åpenbaring gjennom det som Peter forkynte, og ropte ut til apostlene: ”Hva skal vi da gjøre, brødre? Peter sa, da til dem: Omvend eder, og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal I få den Hellige Ånds gave!” Jeg vet jeg har gjentatt dette gang etter gang, men jeg vil dere skal se at disse menn som spurte Peter og de andre til råds, er BARNA fra den gruppe mennesker hvis liv ble tiltrukket av Elias` åndens tjeneste, bare noen få måneder tidligere. Er du i stand til å tro det nå? Nå er tiden kommet at de skal stå til regnskap for det de har hørt og sett. Spørsmålet er stilt, ”Hva skal vi gjøre, brødre?” Johannes er ikke lengre iblant dem. Ansvarer faller ene og alene på dem selv. På samme måte som de tidligere var BARNA i dette ordets betydning, på Johannes tid, vil de nå bli FEDRENE for de andre, etter Pinsefestens dag. Det som Peter begynte å forkynne den dagen skulle bli våre fedres tro, og da mener jeg ikke våre genetiske fedre. Da Peter sto frem den dagen, hadde han nok ingen anelse om at hans budskap skulle gå videre fra jødene og over til hedningene, og at hedningene skulle leve med dette ordet i generasjoner etter dette. Gud skulle altså bruke disse samme ord til å kalle ut et folk blant hedningene for sitt navn. Vi skulle få del i denne herlige plan om frelse.

ANDRE FJELL SOM OGSÅ SENKES.

Etter som ukene og månedene går, skulle Gud få tak på en annen jøde. Denne jøden satt i det Sanhedringske råd, det var det høye råd blant jødene. Han var en av de jødiske kirkefedre som heftig forfulgte de første kristne, før han ble konfrontert med Jesus på veien til Damaskus. Vi har vært inne på ham tidligere. Vi taler her om Saulus. Etter at Gud hadde åpenbart seg for ham på veien til Damaskus, tok Han ham i skole ute i den Arabiske ørken i ca. tre år. Etter denne skoleringen var Paulus` åpenbaring av skriftene den samme som den de andre apostler hadde. Han ble en Apostel for hedningene, og ble

selve budbæreren for den første menighetstid. Han sto frem på en spesiell måte, som en som holdt den rette linjen i skriftens ord i den første menighetstid. Hvorenn han reiste rundt, forkynte han vanddåpen på samme måte som Peter. Han forkynte Guddommen på samme måte, og også om dåpen i den Hellige Ånd. Han talte om helliggjørelsen på samme måte, rettferdiggjørelse, evig sikkerhet, og alle de andre ting som apostlene lærte. Du kan bare lese de brev som Paulus skrev til de forskjellige menigheter og personer. Han sa det endog på denne måte, i 2. Tim.2:8, ”Kom Jesus Kristus i hu, som er oppstanden fra de døde, og Davids ætt, **ETTER MITT EVANGELIUM.**” Like sterkt sies det i Gal.1:8, ”Men selv om vi eller en engel fra himmelen forkynner eder et annet evangelium enn det som vi har forkynt eder, han være forbannet!” Han var helt overbevist om at han forkynte det rene ubesmittede Guds ord. Det betød ikke at han og de andre apostlene reiste rundt og kun siterte uttalelser som Jesus hadde sagt under sin tjeneste. De mottok en sann åpenbarelse av det som Jesus lærte, og senere lærte de i den samme åpenbarelse med deres egne ord. Det er bare fordi menneskene ikke selv har noen åpenbarelse, at de mener seg nødt til å reise rundt å referere sitater fra andre mennesker. Gud er ikke tilfreds med apekatter, eller kopier av Guds originaler, som bare vil si det slik andre har sagt det for kopiens skyld. Jesus ba heller aldri om det. Når du leser i Joh.17, så ba han; ”Hellige fader! Bevar dem i ditt navn, som du har gitt meg, for at de må være ett, likesom vi!” I vers 20. sier han, ”men jeg beder ikke for disse alene, men også for dem som ved deres ord kommer til å tro på meg.” Denne bønne var ment å skulle holde til enden. Jesus ba for hver eneste troende gjennom alle menighetstider. Dette skulle bringe glede og trøst til dem som til tider føler seg nede rent åndelig sett. Jesus fortalte Peter at Satan krevde å få ham i sin vold, men Jesus sa videre; ”jeg ba for deg Peter, at din tro ikke måtte svikte.” Det er en herlig trøst for oss at Jesus allerede har bedt for oss.

EN LEVENDE TJENESTE I AKSJON.

Det var Apostlenes ord som etablerte den første menighet. Det var ikke Jesu ord, den første menighet siterte som en lære, men Jesus Kristi åpenbarelse, selve tanken i **ÅPENBARELSEN**, apostlene lærte. Hør bare hvordan Peters svar til folket ville ha lydt, dersom han bare

skulle ha sitert det som Jesus sa det. Tenk om han bare ville ha sagt det som Jesus sa det? Slik er det mange forkynnere også gjør det i Dag, når det gjelder Branhams budskap til denne tid. De siterer bare bro. Branham. I Peters tilfelle ville det ha lydt slik, "JESUS SA AT DERE MÅTTE DØPE DERE I FADERENS SØNNENS OG DEN HELLIGE ÅNDS NAVN. JESUS SA AT DERE SKULLE GJØRE ALLE DE TING HAN BEFALTE DERE Å GJØRE." Skjøner dere hvor jeg vil? Dere vet alle at slik skulle det ikke gjøres. Det er grunnen til at enhver mann, om han nå var Apostel, profet, eller evangelist, i den nytestamentlige menighet, så tok han det som Jesus hadde sagt og bragte det frem med sine egne ord. Han brukte sine egne uttrykk, for å frembringe åpenbaringen til folket. Dette holdt evangeliet i live. Jeg kan se hvordan Jesu Kristi evangelium lever gjennom disse disiplene, i den første menighet. Når disse vennene sto frem og ga sine vitnebyrd, så var det om noe som nettopp hadde hendt. De kunne gi et friskt vitnesbyrd hver eneste dag.

Vi leser i Ap.gj.5, hvordan folk bragte de syke frem på gatene. De la dem på matter eller bårer, og håpet på at bare skyggen av Peter kunne røre ved dem når han passerte forbi. Det kom også skarer fra byene rundt om, og de hadde med seg syke og lidende mennesker, folk besatte med urene ånder, og de ble alle helbredet. Vi taler her om en levende tjeneste, blant et folk med en levende tro. Jesus talte til sine disipler og sa, at de var alt rene på grunn av det ord han hadde talt til dem. "Bli i meg, og jeg i eder, likesom grenen ikke kan bære frukt av seg selv, dersom den ikke forblir på stammen, så kan heller ikke dere bære frukt. Jeg er vintreet, I er grenene. Den som bli i meg, og jeg i ham, han kan bære meget frukt, for uten meg kan I intet gjøre." Det er lett å se hvorfor mange av disse predikantene ikke kan gjøre annet enn å sitere andre. De har ganske enkelt ikke blitt i vintreet. Han som sa; "UTEN MEG KAN I INTET GJØRE", var intet mindre enn Guds ord. "Ordet ble kjød, Joh.1:14. Det er nå tid for de som virkelig er kalt av Gud, å komme seg tilbake til Guds ord. Det var derfor Gud sendte denne Elias` ånden til vår tids menighet. Han skulle få oss tilbake til denne gamle gjennomprøvde boken, BIBELEN. Det er mange mennesker som gjør den Herre Jesu Kristi evangelium så vanskelig, man må minst tilhøre overklassen for i det hele tatt å være en Jesu Kristi brud. Med dette mener jeg at, i henhold til enkelte forkynnere

som følger Branhams budskap, så må en person være nødt til å flytte enten til Israel, eller en av de andre plassene disse forkynnere måtte utpeke. Brødre og søstre, det er trist at folk kan bli forført til å tro på noe slikt. Men det er ikke bare få mennesker som tror på det, og noen av dem bor rett her i blant oss. Kan du forstå at det må en Apostels tjeneste til of å rette opp disse skjevheter, og få folket tilbake til Guds ord? Det råder på mange måter større forvirrelse blant dem som sier seg å ha vært ført tilbake til fedrenes tro, enn de der ute i den denominelle kirkeverden. Du kan oppsøke Baptistene, og de lærer alle i hovedsak samme ting. Metodistene og Luteranerne likeså. Men dersom du søker blant de som tror endetidens budskap, vil du bare finne noen få menigheter som forkynner med samme sinn i en lære av det som Bro. Branham lærte. Det ville ha sett likedan ut i den første menighet dersom ikke Apostlene hadde holdt linjen klar i en ren åpenbarelse. Til og med Apostlene måtte ha en opplæringstid med Jesus i ca. 3 ½ år , for å få tingene plassert rett. Noen mennesker snur og vrir på nesten alt, og sier det som i hovedsak måtte passe dem.

La meg vende din oppmerksomhet mot et ord Jesus talte til sine disipler. ”Sannelig, sannelig sier jeg eder, noen av dere skal ikke smake døden før I har sett menneskesønnen komme i sin herlighet.” 6. dager senere tok Jesus Peter, Jakob, og Johannes med seg opp på et høyt fjell. Der ble han forklaret for dem, og de så Moses og Elias sammen med ham i ånden. Noen mennesker tror selvfølgelig at de så Moses og Elias i live, lik deg og meg i legemlig skikkelse. Men vær vennlig å les deres Bibel. Jesus sa nemlig; ”Fortell ikke dette synet til noen, før menneskesønnen er oppstanden fra de døde.” De så en visjon, eller et syn, hvor Jesus talte med Moses og Elias. Matt.16:28. 17:3,9. En visjon er noe helt annet enn å se noe i sin legemlige virkelighet. Jeg kan forsikre deg at en visjon er i og for seg virkelig nok for deg. Det ser ut som om det er virkelig, og det er ment å virke slik. Men Jesus brukte denne anledningen til å stadfeste skriften for dem. Da han hadde sagt, ”Si ikke dette til noen,” kom disiplene straks med et annet spørsmål. ”Hvorfor sier de skriftlærde at Elias først må komme? Jesus svarte dem, Elias skal visselig først komme og restaurere alle ting. Men jeg sier eder, at Elias er allerede kommet.” Hva mente han med det? Vi vet at Johannes restaurerte ikke alle ting, slik Jesus sa Elias skulle gjøre når han kom. Allikevel kommer Jesus

med denne uttalelsen at han var allerede kommet, og de kjente ham ikke. Disiplene skjønnte at han talte til dem om Johannes døperen, men han restaurerte ikke alle ting? Nei, han restaurerte bare de ting som skulle forløpe for Jesu Kristi første komme. Han behøvde ikke å oppfylle noe annet. Han hadde oppfylt Malakias 3:1, og kap.4:6, om det som skulle gjelde for hans tid. Han vendte fedrenes hjerter til barna slik Luk.1:17, sier det, ”og ulydige til rettferdighets sinnelag, for å berede Herren et velskikket folk.” De ulydige på den tid, peker på synderen som vendes til rettferdiges sinnelag. Johannes` tjeneste utførte den delen. Synderne ble gjort oppmerksomme på at så snart deres liv var vendt til Gud, ville Han se på denne sjel som en rettferdig person. Fordømmelsen var tatt bort. Her sto det altså et folk, klar til å ta imot Herren. De var sin tids barn, men de skulle etter hvert bli den åndelige nytestamentlige tids fedre. Vi ser tilbake på hva de trodde og lærte, slik at våre liv kan bli justert riktig. Jeg skal rette en stor takk til Apostelen Peter når den dagen kommer, når jeg står på den andre siden av dette liv, for at han kunne stå der i Jerusalems gater, ansikt til ansikt med all hån og spott, og likevel fylle dem med sannhet. Jeg ser også frem til å møte Judas, (ikke Iskariot) og uttrykke min takknemlighet for det brevet han skrev om ”å stride for den tro som engang er blitt overgitt de hellige.” Det fryder mitt hjerte å tenke på all den herlige lære som den første tids fedre etterlot seg, som vi kan se tilbake på i dag. Djevelen liker det ikke, og han forsøker alle de triks han kan komme på for å skjule sannheten for hungrige sjeler. Han forsøker å ødelegge opplegget fullstendig i den mørke tidsalder. Men her står vi i avslutningen av nådens tidshusholdning, hvor Guds Ånd holder på å restaurere hele sannheten til den standard den hadde i den første menighetstid. Priset være hans navn.

ER GUD EN ELLER TRE.

Satan tenkte at dersom han kunne ødelegge sannheten, så kunne han få innført sin egen lære gjennom kjødelige mennesker, og da ville han kunne ha tingene under kontroll. Gud visste hva djevelen hadde i sinne, hvordan han sakte ville lamme Guds menighet ved menneskelagde erstatninger i stedet for sannheten. Men Gud hadde en stor gjenløsningsplan for menneskeheten, og denne planen har vært i funksjon gjennom alle tider, tross Satans angrep. Et av de første

angrepene på sannheten var læren om Guddommen. Det finnes ikke noe sted i Bibelen som lærer om treenigheten, men likevel har denne lære versert i tusen år over hele verden. Og nesten samtlige store kirkesamfunn har grunnet sin tro på nettopp denne løgn. Derfor føler jeg en slik nødvendighet ved å tale om Guddommens sanne åpenbarelse. Hedningene hadde aldri sjansen til å kjenne Jesus Kristus etter kjødet, slik jødene hadde det. Derfor, da vi nå kjenner ham bare etter ånden, er det så nødvendig at vi lar oss lede av den rett ånden. De første Kristne hadde ingen problemer med Guddommen, de hadde en åpenbarelse om hvem Jesus var (den inkarnerte Gud). Gud er en Ånd. Joh.4:24.

Jeg vet jeg allerede har berørt litt av emne, men på grunn av at denne artikkel går ut på trykk, så vil jeg si litt mer. Dette er for de som måtte lese vårt budskap, og personlig har en tro på treenigheten, tre personer i Guddommen. Det er biologisk, og genetisk umulig for en person å ha to fedre, men nettopp det er hva treenighetslærerene mener Jesus måtte ha. Jesus ble født av Maria, Josefs hustru. La meg forklare det slik. Da Engelen Gabriel kom til Maria, sa han; ”Du har funnet nåde for Gud, og se, du skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus. Han skal være stor og kalles den Høyestes Sønn, og Gud Herren skal gi ham hans fars Davids trone.” Da Maria spurte om hvordan dette skulle skje, da hun ikke visste av mann, (hun var enda ikke gift) svarte engelen. ”Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den Høyestes kraft skal overskygge deg; derfor skal også det som fødes kalles GUDS SØNN.” Merk dere hva jeg nå sier. Dersom den Hellige Ånd er en person, og Faderen er en person i Guddommen, og denne lille babyen som blir født skal kalles Guds Sønn, hvem er da guttens far? Befruktningen vil enten bli utført av en person eller en Ånd. Engelen sa at Den Hellige Ånd skulle komme over henne, og dette skulle bli hennes befruktning. Ser dere nå hvor dette vil føre dere, dersom dere skal tro på tre forskjellige personer i Guddommen? Du vil måtte ha både den Hellige Ånd, og Faderen, hvor begge proklamerer å være Jesus` Far.

Gud Fader, som er en ånd, og den Hellige Ånd, som også er en Ånd, er den ene og selvsamme Ånden. Vi taler om Gud som et objekt for tilbedelse, og om Faderen fordi alt liv utgår fra Ham, og den Hellige

Ånder bare en annen uttalelse på den samme Ånden. Den Hellige Ånd er Guds Ånd som på jorden oppfyller forløsningsplanen for menneskeheten. Denne ene Ånden er alt hva Gud står for. Han fyller hele universet. Han fylte mennesket Jesus, slik at alle de som så ham, fikk se Gud manifestert i kjød. Kjødet Jesus var ikke Gud. Det var et menneskelig legeme som Gud skapte ved sitt talte ord, slik at Han kunne vise seg for menneskeheten gjennom det. I de TI BUD leser vi, ”Du skal ikke ha andre guder foruten meg. Du skal ikke gjøre deg noe utskåret billede eller noen avbildning av det som er oppe i himmelen, eller av det som er nede på jorden, eller av det som er i vannet nedenfor jorden. Du skal ikke tilbede dem og ikke tjene dem;” Gud er en. Han har ikke noen legemlig skikkelse eller noe synlig evighetsvesen. Du kan ikke ligne Ham med noe. Ingen vet hvordan Gud ser ut. Da Gud ledet Israel i ørkenen om dagen, åpenbarte han seg for dem i en skystøtte. Om natten tok han en form som en ildstøtte. Dette er vår Elohim, den evige Ånd. Og denne ånden overskygget Maria, og skapte i henne en liten celle av liv med en sperm og et egg, og fra Marias liv tok Gud de næringsmessige elementer som skulle gi vekst til den lille babyen. (Hun var en inkubator for det liv som skulle komme.) Det hele var en Guddommelig akt. Han skapte et fullkomment legeme inne i henne. I dette legemet var det ingen arvemessige egenskaper fra den falne natur, som synd, og heller ingen død. Det blod som fløt gjennom hans årer var hellig blod, for det var ikke overført gjennom den vanlige genetiske kanal. Det var Guds blod gjennom en skapelses akt. Blodet bærer livet i seg, for det står skrevet i skriften, at livet i alt kjød ligger i blodet. Det betyr ganske enkelt at livet i alt kjød lever i samarbeid med blodet. Når så åndens liv forlater blodet, så vil legemet dø.

I denne skapelsesakten skapte Gud dette lille redskapet, det var et fullkomment blod som rant gjennom hans årer, det var Guds liv. Dette liv tømte ikke himmelrommet for alt som var Gud, når han sto frem, for Gud er alle steds nærværende. Denne lille gutten, kalt Jesus, hadde Guds liv i seg, selv om han i kjød vokste opp som alle andre gutter. Og selv om alle egenskapene som var i Gud bodde i dette redskapet, så var han fra den legemlige side, som alle andre mennesker. Han så ut som en mann, talte som en mann, åt som en mann, og han representerte alle de mennesker som skulle fødes på denne jord, både

fortid, nåtid, og fremtid. Han var Guds sønn, men ikke det som noen legger i det, den EVIGE GUDS SØNN. For husk, den fysiske side ved ham hadde en begynnelse, og derfor vil ikke den vare evig. Hør ikke på folk som måtte si at, før Jesus ble født, så var det noe der oppe i himmelen som satt ved Faderens høyre side, og ventet på å få komme til jorden. Det er hedningenes måte å fortolke skriften på. Vel jeg skal ikke bruke mer tid på dette nå, men jeg ville bare at dere skulle se hva den første menighets fedre lærte om Guddommen. Og det er hva de lærte i begynnelsen, som vi skal vende oss om til her i denne siste menighetstid.

Jeg ble født her i det Sørlege Indiana, og hadde min oppvekst bare 19-20 miles fra denne byen (Jeffersonville). Men enda visste jeg ingen ting om Bro. William Branham, og det kall som Gud hadde lagt på hans hjerte. Men en dag kom bro. Glenn Funk opp til meg og fortalte om de mirakler som hadde skjedd der. Jeg lyttet meget oppmerksom til hva han hadde å si. Han fortalte meg at en Herrens engel hadde åpenbart seg for Bro. Branham, mens han drev å døpte her nede i Ohio-elven. Røsten hadde sagt til ham, på overnaturlig vis at, likesom Johannes døperen var en forløper for Jesu første komme, så skulle Bro. Branham forkynne et budskap som ville være en forløper for Jesu andre komme. Han sa ikke at personen Bro. Branham skulle forløpe hans andre komme, nei det var selve budskapet som Bro. Branham brakte, og forkynte rundt om i denne verden, som skulle varsle om Herrens komme. Da jeg hadde hørt ferdig hva bro. Glenn hadde å si, sa jeg til ham, ”Dersom disse ting er sanne, så er dette den Elias som skal komme før Jesus kommer igjen andre gang.”

Døperen Johannes kom og forkynte sitt budskap. (OMVEND EDER, FOR HIMLENES RIKE ER KOMMET NÆR,) og alle vet at himmelens rike startet ikke dagen etter at Johannes hadde forkynt dette budskapet. Det var noen få måneder involvert, som fungerte som introduksjon av dette riket. For selve riket trådde ikke i kraft før etter Jesu død, begravelse og oppstandelse. Selve rikets ikrafttredelse skjedde etter at Jesus var tatt opp til himmelen, og den Hellige Ånd kom på Pinsefestens dag og fylte alle dem som satt der.

SANNHETEN ELLER DOGMATIKK.

Alt døperen Johannes og Jesus gjorde, hadde den hensikt å gjøre folket rede til å motta Guds gave, og at denne gaven kunne få livets rett i deres liv. Gud ville leve i sitt folk, og forkynnelsen gikk ut igjen og igjen, til den siste sjel kommer inn fra syndens marker og inn til liv i Gud. Og Gud som vet når Hans program er nære sin avslutning, sendte da Bro. Branham med Elias` åndens salvelse over seg for å advare den kristne verden at tiden for perioden, Himmelenes rike, nærmer seg sin avslutning. Det vil bli slutten for hedningenes tidsalder. Han ble ikke bare sendt med et helbredelses budskap, eller med helbredelsens nådegave, selv om det var det de fleste pinsevenner trodde. Han kom også med en lære, og nettopp av denne grunn ble han forkastet av organisasjonene. De frydet seg over helbredelsene, men kunne ikke holde ut den lære han kom med. Men dersom han var denne profetbudbærer fra Joh.Åp.10:7, og dersom han var Elias` ånden fra Malakias 4:6, som skulle vende barnas hjerter tilbake til deres fedre, så måtte det også komme en lære ut fra denne tjenesten.

Jeg vil dere skal vite, at ikke alle barna vil dermed vende seg om til fedrenes tro. Mange av dem vil ikke engang lytte til hva det er for noe. Og av de som har hørt budskapet, er det bare noen få som vil forlate sin organiserte kirkes tankegang, for å følge sannheten. Barna, omtalt i Mal.4:6, viser til vår tids universelle kristenhet. De går alle til en eller annen kirke. De sier alle at de tror på Gud, eller også at de tror på Jesus Kristus. De sier, ”Jeg elsker Jesus”, men det er ikke Jesus de elsker. Det er sine dogmer og læresetninger de elsker. Jesus sa i Joh. 14:21, ”Den som har mine bud og holder dem, han er den som elsker meg.” Disse bud er ikke DE TI BUD fra det gamle testamentet, selv om de også er dekket i Jesus befalinger. Når Jesus talte om sin befalinger, så refererte han til sin lære. Og vi vet at ikke alle barn vil vende seg om til det apostlene lærte, selv om også dette var Jesu befalinger.

For ikke lenge siden var jeg i Canada. Der, på et møte, var det kommet en mann som hadde tatt den beslutning, at dersom han skulle velge mellom bunken av åndelig litteratur, så skulle han heller legge fra seg Bibelen, og holde seg til Bro. Branhams budskap, (de bøker

som er utgitt fra "The Spoken Word Publications.") Jeg visste ikke at han var på dette møtet, og heller ikke at han hadde tatt en slik beslutning. Brødre og søstre, jeg vil se slike mennesker rett i øynene, og si det så ydmykt jeg bare kan at, "Kom ikke og fortell meg at du har sittet ved Bro. Branhams føtter, og at han på denne måte har vendt ditt hjerte tilbake til fedrenes tro. For slik vandret ikke Peter, Jakob, Johannes, Markus, Judas, og Paulus. Hvordan kan du ha nerver til å forlate selve Bibelen. Skulle du måtte kaste noe fra deg, så kast heftene. Jeg vil si det rett ut, er din innstilling slik, så er du ikke blitt vendt tilbake til fedrenes tro. Du er blitt ledet på avveier. Og det tar ikke lang tid å finne det ut heller.

RESTAURASJON.

Mens denne mannen satt på møtet den kvelden, sa jeg i mitt budskap; "Når denne lille mannen (Bro. Branham) kom på scenen, oppfylte han nøyaktig det Malakias hadde profetert at han skulle utføre. Han oppfylte også det Joh.Åp.10:7, sa han skulle gjøre. Men han restaurerte ikke RETTFERDIGGJØRELSE. Det var det Martin Luther som gjorde. Det var Luther som grep den ÅPENBARELSEN at mennesket, ved tro skulle det leve. Hele den kjente verden trodde da på Paven, og den Katolske kirke. Tenk deg, en enslig mann, i et slikt mørke som hele den religiøse verden da levde i, hadde mot nok til å trosse de Katolske rekker, og med fare for sitt liv forkynte han, "Jeg tror at Gud vil frelse min sjel, samme hva Paven måtte si." Venner, hundrevis av mennesker hadde mistet hode for en slik uttalelse tidligere. Men han hadde tenkt gjennom situasjonen, og han hadde bedt over disse ting mens han krøp på knær oppover stentrappene for å betale med det som botemiddel. Og slike ting er ikke engang funnet i Bibelen.

Å torturere sitt legeme for å tjene Gud er ikke Bibelsk. Han bestemte seg da for å bryte med det hele, koste hva det koste ville, leve eller dø. Han ville stå for den sannhet han trodde på. Selvpining som botemiddel til sjelefred, er ikke praktisert så mye i Nord Amerika. Men dersom man reiser til Sør Amerika, eller Filippinene, hvor Katolikkene fremdeles holder på disse hedenske skikkene, vil du kunne se dem komme ut av junglene, bærende på sine kors og

memorere på sine opplærte bønner. De skal være Katolikker, men de stikker nåler gjennom huden, går på spiker, eller glødende kull, de torturerer sine legemer på alle mulige måter, og dette er ikke annet enn hedensk okultisk praksis. For å gå videre, det var ikke Bro. Branham som brakte tilbake rettferdiggjørelse ved tro. Det var Martin Luther. Gud fikk mannen til å se at han var en synder som trengte til Guds nåde, og at Han lønner dem som oppriktig søker Ham. Et menneske kan altså bli rettferdiggjort, frelst, tilgitt, ved tro, og tro alene.

Bro. Branham kom heller ikke først med læren om Evig sikkerhet for den troende. Det gjorde Calvin. Denne lære var forkynt lenge før Bro. Branham ble født. Det var liv i deres lære så lenge de vandret i lyset av den tid de levde i. Det var bare når Gud åpenbarte noe mer, og mennesket avslo å gå lengre, at livet forlot den lære de holdt seg til. Vet dere at det er mange mennesker rundt om på jord som tror, at alt var nytteløst i den åndelige verden før Bro. Branham kom på scenen. Men sannheten er nok annerledes enn det. Bro. Branham restaurerte ikke sannheten om utvelgelsen. Det var det John Knox som gjorde. Han fikk denne ÅPENBARELSEN ved Guds ånd, at Gud kjenner alle ting fra begynnelsen av. Han vet hvem som vil bli frelst, for han har sett enden før begynnelsen begynte. Mannen som jeg nevnte tidligere som satt i møtet den kvelden, hørte disse ting. Jeg gikk videre. Helliggjørelsen ble restaurert av John Wesley. Det var han som sa, ”Jeg tror at man blir rettferdiggjort ved tro, men jeg ser at etter vi er blitt rettferdiggjort, skulle vi også leve et hellig liv adskilt liv, fra denne verden.” Jeg tror dere vet at de gamle Metodistene var mer lik Pinsevenner enn det Pinsevekkelsen selv er i dag. De kunne rope og prise Gud, de kunne ha tilbedelsesmøter i stor stil, men det var ikke for å underholde folk. Deres liv viste at deres opplevelser med Gud var ekte. Vi kommer så til Dåpen i den Hellige Ånd. Elias` ånden restaurerte heller ikke den delen av Guds ords sannhet. Det var Pinsevekkelsen som brakte disse ting inn. Han restaurerte heller ikke Guddommelig Helbredelse. Pinsevekkelsen gjorde det. Han var heller ikke den første til å komme med vanddåpen, i Den Herre Jesu Kristi navn. En sidegruppe av Pinsevekkelsen brakte det inn.

DET ER MANGE SANNHETER, MEN BARE ETT BUDSKAP.

Når jeg så kom til den delen av budskapet, var det enkelt å si; ”hva gjorde da denne mannen som vi sier var budbæreren til vår tidsalder? Han skulle jo vende barnas hjerter tilbake til deres fedre? Slik vil jeg si det. Han er den eneste mannen på vår side av den mørke mellomalderen som har tatt alle de Bibelske sannheter Gud restaurerte gjennom reformasjonen, og satt dem sammen til en herlig evangelisk sannhet. Priset være Herren! Det er dette som gjør det så herlig. Jeg bli så glad når jeg tenker på det. Der var jeg, innelåst i et Metodistsamfunn, men Jesus satte meg fri. Han la en hunger ned i min sjel. Venner, jeg elsker Hans ord. Jeg søkte etter noe som kunne tilfredsstillende, og Han hjalp meg så jeg kunne finne det. Når jeg senere har studert Guds ord, har jeg kommet til at vi virkelig lever i de siste dager. Jesus kommer meget snart igjen, og jeg tror han kommer i min generasjon. Jeg kan være en gammel mann, ved hans komme, med lutende skuldre og få tenner igjen, og kanskje enda mer glemsom enn hva jeg er nå, men jeg tror han kommer i min generasjon. Jeg trodde også at dersom Han skulle komme i min generasjon, så måtte han sende denne Elias` ånden på en eller annen måte. Det er mange år siden jeg begynte å tro det. Jeg visste ikke hvordan jeg skulle se etter dette, og jeg visste heller ikke at det var så nære da. Er det ikke rart? Her bodde jeg borte i skogkanten, og visste at Gud måtte gjøre noe, men visste ikke hvordan jeg skulle se etter det. Men hele tiden var det rett utenfor min egen stuedør. Jo det er underfullt.

Når så bro. Glenn Funk kom over til meg og fortalte om Bro. Branham, sa jeg; ”Dette må være den Elias som skulle komme”. Det ble min hovedsak å komme meg til Bro. Branhams første møte neste Onsdag. Der satt jeg med mange spørsmål i mitt sinn og undret på hva jeg skulle komme til å høre, og hva jeg skulle se. Det var ikke en mann med noen stor teologisk doktorgrad, ingen Rabbi, eller Biskop, som trådte frem, men en liten mann med en liten bok under armen. Han åpnet boken (Bibelen) og begynte å lese. Han tok en tekst fra 1.Mos, om Abrahams kall, og når han var ferdig med budskapet, hadde han forkynt rettferdiggjørelse, helliggjørelsen, dåpen i Den Hellige Ånd, Jesu Kristi første og andre komme, og endte opp i Johannes Åpenbaring. En annen ting jeg merket meg var, at han

brukte ikke en høytstående terminologi eller uttryksmåte. Når han var ferdig den kvelden med sitt budskap, var jeg overbevist om at han var mannen i Malakias 4:6. Mitt hjerte var solgt. La meg også si dette, at jeg har ikke hørt noe senere som jeg kunne tenke meg å bytte bort denne skatten med. Du kunne ikke få meg til å selge denne sannhet, hva enn pris du kom med. Jeg har sittet under andre predikanter talerstol, i store telt med minst 5 midtstolper, en mengde lastebiler for å frakte utstyret med, og biler over alt. Jeg har sett dem ta opp kollekt i store vaskefat og tønner, men jeg har også sett underfulle ting. Men denne mannen fikk meg til å se gjennom det budskapet han brakte, at Gud er en. Han lærte meg hvordan jeg skulle bli døpt rett, men han forsøkte ikke å fortelle meg hvordan jeg skulle bli frelst helt på nytt igjen. Denne mannen forsøkte ikke å avkristne deg igjen med sin lære. Hvor enn på den åndelige stigen du måtte befinne deg, så kunne du lytte til ham. Hadde du bare et åpent hjerte og lot budskapet runge i dypet av ditt indre, så ville det forvandle ditt liv og føre deg lengre enn du noen gang før har vandret med Gud. Det var også Guds hensikt. Det fikk deg til å takke Gud for troen, for troen ble der så virkelig. Det fikk deg til å erkjenne at å leve et rent liv, var av største nødvendighet. Da er det at du begynner å se at verden har solgt seg til den onde, og gått inn i hedenskap. Læren om utvelgelsen blir mer virkelig når man ser hvordan verden vender seg bort fra Guds ord. Vi kan si det i henhold til Guds ord, at utvelgelsen kommer av Guds forkunnskap for de kommende ting. Guds barn legger ikke opp til kompromiss med djevelen og hans program. De vil holde seg lojale til Guds ord. Dåpen i den Hellige Ånd er for alle ekte troende, og den vil lede deg til rett forståelse av alle nytestamentlige læresetninger.

Moderne evangelisering vil gjerne fortelle deg at det er ikke lære du trenger, men kjærlighet. Men en slik uttalelse kommer rett fra antikristen ånd. Du kan elske et menneske for dets sjels skyld, men venner, lys kan ikke ha fellesskap med mørke, det vet jo alle. Bibelen lærer oss ikke å ha samfunn med alt og alle, bare for å bevise at man elsker dem. Du kan elske en person uten å være enig med ham. Du kan elske ham uten å ta del i hans vandring. Er du ikke enig? Det er selvfølgelig dem som reiser bust av en slik uttalelse. De sier: "Jackson er en fanatiker." Hvis jeg er en fanatiker, så var Jesus og Paulus det også. Johannes var kanskje den verste av dem alle. Han var så ensidig

at han sa i et av sine brev; ”Dersom noen kommer til deg og ikke fører denne lære, da ta ikke imot ham i eders hus, og by ham ikke velkommen. For den som byr ham velkommen, blir medskyldig med ham i hans onde gjerninger.” Han sa at de måtte komme seg bort fra hans dør, samme hvor kaldt det var utenfor. Mannen som skrev disse ord ble kalt kjærlighetens Apostel. Hvor finner du da denne kjærligheten? Folk i de moderne kirkesamfunn vil spytte på Guds ord, og kaste det ut bakdøren, fordi det ikke passer inn i deres program. Men denne lille mannen med Elias` ånd kom, på scenen og ristet folket løs fra de religiøse stier, og menneskelagde dogmer. Han ba dem komme i rett skikk med Guds nåde, og at hele Bibelen er innblest av Gud, og nyttig å ete av.

Mens Bro. Branham levde, forholdt de aller fleste forkynnere seg rolige. Men når Gud så at budskapet nå var avlevert, alle hadde fått nok til å kunne komme seg ut av systemene, så tok han anledning til å hente sin budbærer hjem. Ved den tid hadde de som på en eller annen måte var berørt av hans tjeneste, latt seg infiltrere av alle slags mulige ånder og begynt å bevege seg mot overflaten. Jeg kan enda huske hvordan bro. Branham talte til en ung forkynner, som hadde kommet hele veien fra Arkansas. Denne unge mannen var så deprimert og forvirret, at gjennom venner fikk han presset seg til et intervju med bro. Branham. Når han da hadde fått intervjuet, så bro. Branham på ham, og i ånden så han en mørk sky, eller ånd som hang over ham. Jeg fikk aldri de fulle detaljer over hva han sa; men bro. Branham nevnte noe om utroskap. Øyeblikkelig utbrøt den unge mannen; ”Bro. Branham, jeg har aldri rørt en annen kvinne i mitt liv.” Bro. Branham svarte, ”Jeg mente ikke den slags utroskap. Du har begått uttroskap med et system.” Han var forkynner i ”United Pentecostal Church” en Pinseretning i U.S.A. ”Kom deg ut av dette systemet, det vil drepe deg,” sa Bro. Branham til ham. Den kvelden, det var den siste kvelden bro. Branham skulle være der, fikk han alle forkynnere til å komme frem å stå sammen med ham mens han ba for folket.

Når så denne unge forkynneren kom frem i bønnekøen, og opp til der bro. Branham sto, han kom fram for å bli bedt for, så bro. Branham på ham og sa; ”Sønn, kom deg ut av det.” Grunnen til denne mannens depresjon var, at han hadde allerede hørt nok i de tidligere møter til å

undres over om han ikke burde komme seg ut av systemene som han tilhørte, nå. Men han var influert av lovene i systemet, og ville heller bli der. Denne evangeliske sannhet vil selvfølgelig føre til problemer med loven systemene har laget. Men jeg kan forsikre deg at intet kjød kan gjøre noe for deg, som ikke Jesus Kristus har gjort for deg allerede. Etter møtet den kvelden hadde denne mannen (forkynneren) allerede skrevet et brev om utmelding av systemet han var i. Han gjorde seg klar til å putte det i postkassen. Jeg ble det fortalt senere. Jeg vet at Broder Branham var ordinert av Gud til å lede mennesker ut av de nominelle systemer. Men jeg vil også skynde meg å si, han var ikke ordinert til å fortelle folket at de skulle ta hans lære og gjøre med det, som så mange har våget seg til i vår tid.

ANTIKRISTENS ÅND.

Like før Gud tok denne mannen fra scenen, begynte Antikristens ånd å skyte opp blant noen av etterfølgerne. Det fikk dem til å si; hvem er bro Branham? Tror du ikke at han er selve Herren? Han skulle vel ikke være Messias? Dette var en av de første manifestasjonene på Antikristens ånd. Etter hvert begynte profeten å føle effekten av denne holdning blant folket, når han holdt møter andre steder. Og han irttesatte det der han for frem. Han refset den tanken offentlig for alle. På et møte i Branham-tabernaklet forkynte han et budskap som angrep denne Guddommeliggjørelsen av ham selv. Han sa han ville heller gå bort som et intet, enn å måtte ha et stempel som antikrist. Han hadde bestemt seg å forlate forkynnergjeringen på grunn av disse hysteriske tilhengere. Dere kan spørre hvor mennesker får slike ideer fra? De får dem fra forskjellige budskap som han har forkynt, slike som; "Gud kledd i kjød, i menneskelig kjød", og den gaven som han hadde i virksomhet i sin tjeneste. Han kunne se ut over forsamlingen og fortelle folk helt bak i lokalet, hvem de var, og hvor de bodde, og hva for sykdom de led av. Det var ikke mental telepati han brukte. Det var Gud.

Gud er den Hellige Ånd, som skulle ta av Kristus og vise det til de troende, når han kom. Men det gjør ikke de menneskelige tjenere som han bruker, til Gud. Det er langt fra det. Når vi ser slike ting, skulle det heller bevise skriften klarere. Jesus sa jo, at "Den som tror på meg,

han skal og gjøre de gjerninger jeg gjør;” Han talte til de troende, men han sa ikke til dem at de da ville være Gud. Han ville bare fortelle dem at den Ånden de snart skulle motta, var den samme Ånden som bodde i Ham. En person fylt med Guds Ånd, har det samme potensiale i seg, som Jesus hadde. Men det betyr ikke at alle troende mennesker vil gjøre akkurat de samme tingene som alle andre, når det kommer til Åndens manifestasjoner. For Åndens åpenbarelse gis enhver til det som er gagnlig. 1.Kor.12:7. En får en gave, en annen får en annen gave. Men alle ekte kristne får den Hellige Ånd. Det er Kristus i deg, håpet om herligheten, som vi leser om i Kol.1:27. Gud ordinerte det slik at Kristi Ånd skulle fylle de troende, og på denne måten ville Kristus leve og bli demonstrert gjennom sin menighet i alle tidsaldrer, helt til avslutningen av nådens tid for hedningene.

GUDS ORD VIL BESTÅ PRØVEN.

Jeg sa det tidligere at Gud restaurerte ikke Guddommelig helbredelse gjennom Bro. Branham, for vi hadde menn som Smith Wigglesworth, Charles Price, F.F. Bosworth, og andre ned gjennom årene, og disse var store troskjemper. De forkynte tro og Guddommelig helbredelse blant organisasjonene på samme måte som pinsevevnerne gjorde det i den senere tid. De ba for syke, og hadde store under i sine møter. Men andre systemer mente det hele var av djevelen. Gud lot det hele fortsette slik, til det var på tide å slå alarm for å vekke opp sitt folk verden rundt. Gud talte da gjennom denne lille mannen, og la en gave i hans liv, og en tjeneste som de store menn i de forskjellige systemer ikke kunne klare å skjule for folket. Han var ingen teolog selv, men han kunne se disse store teologer rett i ansiktet, og utfordre dem med Guds ord, om det han gjorde var fra djevelen. De ville sitte der i møtene med penn og papir å ta sine notater, og denne lille mannen kunne fortelle dem deres hjertes skulte tanker. Han kunne si navnene på dem som var syk og forført av den onde. Han fortalte dem hvor de kom fra, og hva som feilte dem, og etterpå sendte han dem til deres doktorer så de kunne bli undersøkt igjen. Leger og røntgenundersøkelser ville da stadfeste at disse mennesker virkelig var helbredet. Hva skulle kritikerne da si? Gud stadfestet selv dette budskapet om helbredelse, etter at det ble restaurert gjennom

pinsevekkeslen. Dersom de da ville tro det, var det ingen annen vei enn å kutte dem ut.

Det var to menn, (jeg tror det var i Texas) som skulle lure Bro. Branham under et spesielt møte. De ble enige om å prøve denne mannens gave. På et bønnekort skrev de opp forskjellige ting, og en av dem stilte seg opp i bønnekøen. Når han så kom frem til bro. Branham, sa Branham, ”Sir, det er ikke noe galt med deg.” Mannen sa igjen, ”jo, det er det, jeg lider av det og det. Men da viste Gud Bro. Branham at det var et trick og han sa; ”jeg sier, det er ikke noe galt med deg. Dette er et trick som du har sammensverget med en venn av deg.” Så pekte han på ballkongen og sa; ”Der oppe sitter den andre mannen.” Mannen begynte å skrike, og Bro. Branham sa, ”fordi du tenkte å gjøre narr av Guds gave, så vil alt det du har skrevet ned på dette bønnekortet komme over deg.” Slike ting hendte aldri blant de andre menn som vi har nevnt her i budskapet. Men denne mannen var en Guds profet. Denne mannen var utvalgt til å stoppe munnen på kritikerne. Gud stadfestet sitt eget ord. Det er EN GUD, og ikke tre, VANNDÅPEN SKAL UTFØRES I DEN HERRE JESU KRISTI NAVN, GUDDOMMELIG HELBREDELSE, EVIG SIKKERHET, FORUTVELGELSEN, RETTFERDIGGJØRELSE VED TRO, og vi kan gå videre ned over rekken av Guds sannheter. Alt det Gud hadde restaurert opp gjennom reformasjonen, stadfestet Han gjennom tjenesten til sin tjener Bro. Branham.

DEN HELLIGE ÅND ER SANNHETENS ÅND.

Vi må bare erkjenne når vi sier disse ting, at ikke alle troende har hatt det privilegiet å høre og se de ting som noen av oss har gjort det. Men vi er like sikker i vårt indre, at dersom du har den Hellige Ånd i ditt liv, når du så får tak i denne mannens lære, og ser hva han sto for, så vil også du bli omvendt i din tankegang, og vendt tilbake til dine fedres tro fra den første menighet. Bro. Branham er ikke lengre blant oss i legemlig form, men det han lærte og sto for har funnet sin vei over hele verden, gjennom lydbånd, bøker og personlige vitnesbyrd. Guds folk vender seg nå tilbake til Apostlenes lære.

FALSK LÆRE.

Vi har den samme situasjonen i våre dager, som Paulus hadde det på sin tid. Det er grunnen til at jeg også tar med denne delen av vårt budskap. Jeg vil kalle det Å NEDBRYTE TROEN. Siden Bro. Branham døde, har det til stadighet kommet mennesker inn på scenen for å forvrengte den sanne lære. De ønsker å kullkaste troen hos somme. Du spør kanskje; hvordan kan man trække på en annen persons tro? Bare følg meg i 1. Tim.2:14. Paulus var i fengsel i Rom. Han var ikke lengre i den stilling at han selv kunne ta seg av de forskjellige situasjoner som oppsto. Derfor skriver han disse instruksjoner til Timoteus om denne ting. ”Minn om dette, idet du vitner for Herrens åsyn at de ikke skal ligge i ordkrig, til ingen nytte, men til undergang for dem som hører på.” Slik er mange mennesker i dag. De liker å leke med ord, men de har ingen forståelse av de ord de leker med. ”Legg vinn på å fremstille deg for Gud som en som holder prøve, som en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, idet du rettelig lærer sannhetens ord.” Med andre ord, når du får et spørsmål, så svar i henhold til Guds ord, i det du vet det er Guds ord. Da har du ingen ting å skamme deg over. Det er ikke sikkert at du overbeviser de personene du snakker med, men du vet sikkert at det svaret du da gir, vil være i samsvar med Guds ord. Det er alt du trenger å bekymre deg om. ”Men hold deg borte fra det vanhellige tomme snakk! For det går alltid videre i ugudelighet,” det ser vi mye av blant rekkene i dag. Og merk dere hvordan han binder det hele sammen. ”og deres ord vil ete om seg som dødt kjøtt.” Meningsløse argumenter, debatter, fruktløse diskusjoner, vil aldri ha noen positiv virkning på deg. Så fly dem. I Paulus` tid var det mange som forsøkte seg på denne måten. Han nevner et par navn, og jeg tror vi også i vår tid er kommet til et punkt at vi nødvendigvis må nevne navn. Men slike ting må skje i Guds time. ”Blant disse Hymeneus, og Filetus, som har faret vill fra sannheten, idet de sier at oppstandelsen allerede har vært, og de nedbryter troen hos somme.” Vel, ser du hva som skjer? Disse to mennene hadde en åpenbaring om at oppstandelsen allerede hadde skjedd, og de reiste rundt å lærte det.

Paulus var i fengsel og kunne ikke komme ut å gå i rette med dem personlig, slik at den rette linje ble holdt klar. Det ga Djevelen sjansen

til å starte opp i stor stil. Paulus vegret seg ikke for å nevne disse to menn ved navn, for de hadde allerede forkynte denne nye åpenbarelse, og noen hadde trodd på den. Ikke alle, men noen. Det viser oss bare hvordan Antikristens ånd arbeider. Den vil alltid angripe sannheten, men den kommer på en forførrersk måte, en måte som får noen mennesker til å føle at de nå har funnet en spesiell plass hos Gud, en indre sirkel. Det er det samme som skjer i våre dager. Det er folk i dag på linje med Hymeneus og Filetus, som sier at opprykkelsen av bruden har allerede skjedd. Disse som lytter til slike ting vil få sin tro nedbrutt. Slike mennesker har veket fra sannheten. Jeg vil si, at jeg har sittet ved siden av mange menn gjennom årenes løp, og hatt stor respekt for den Hellige Ånds opplevelse som de har vitnet om i sine liv. Jeg trodde disse menn var like takknemlig som meg for det restaurerte Guds ord. Men når Gud tok sin profet bort fra scenen, og det ble opp til de som var igjen, å forkynne evangeliet, så var mange av dem ikke i stand til å forkynne noe annet enn profeten. Det er ikke nok å forkynne Malakias. 4:6, og Joh.Åp. 10:7. Den Herre Jesu Kristi evangelium må fortsatt forkynnes. Noen av dem vil si, at budskapet er William Marrion Branham. Men jeg sier at budskapet er det samme som de første Apostler forkynte.

HVEMS DISIPPEL ER DU?

Hvorfor skulle mennesker som tror på den avvikende måten, reise over hele verden, ja enda til tapte sjeler i Afrika, eller til et folk som er omvent av misjonærer fra organiserte menigheter. De reiser rundt og forteller dem at Gud sendte en profet for å vende oss til bake til fedrenes tro. Og så begynner de å forkynne om profeten i stedet. De forteller dem ikke i det hele tatt hva fedrenes tro er. En slik tjeneste er tomhet. En person kan kanskje vite hvem William Marrion Branham var, ja kanskje også vite alt om ham, men fremdeles behøver de ikke å vite noe om fedrenes tro. Jeg er så glad at jeg kan vitne her i denne artikkel ved å si: ”JEG TAKKER GUD AT JEG VET HVA MINE FEDRES TRO VAR. (Mine åndelige fedre). For jeg har den samme ånd som Peter, Jakob, Johannes, Judas, Paulus, og alle de andre menn hadde. Jeg elsker disse menns brev. Derfor, når jeg leser hva profeten til denne vår tid hadde å si, så får det meg til å vise enda større takknemlighet for det disse menn hadde å si. Jeg er takknemlig at jeg

er døpt på samme måte som Peter ble det. Jeg takker Gud for at en profet en dag så ned til meg fra plattformen og sa: ”Dette er godt for dere Metodister også, ja Baptister, presbyterianere, Lutheranere, Pinsevenner, ja alle som nevner den Herre Jesu navn. Men dere vil ikke fortsette som organisasjonsmedlem særlig lenge etter at dere har fått det. Jeg taler her om den ekte dåpen i den Hellige Ånd. HALLELUJA!”

SANNHETEN BEHØVER IKKE FORANDRES.

Jeg vet at noen av mine motstandere blir sint når jeg taler slik, og de vil si; ”Denne Jackson er helt gal, hold dere langt borte fra hans menighet, han er jo ikke engang i budskapet.” Jeg vil si til dere alle, dere får meg i alle fall ikke til å lære annerledes. Du kan kaste lodd med hvem du vil for meg, men jeg vil la Gud sørge for stadfestelsen. Jeg har sittet ved siden av menn som har rystet over hele seg, mens de påståelig skal ha vært under kraften av den Hellige Ånd, (og det er ikke noe galt med og rystes under kraften, men jeg skulle ønske at de ble rystet litt nærmere den sannhet som de burde ha sett snart) men nå ser jeg de samme personene bli ledet av Antikristens Ånd. Det er et trist skue. Men dersom Gud tillater at det skal skje, hvem er da vi at vi skal prøve å stoppe dem. Det er vår sak å fremholde sannheten for dem som ser etter sannhet. Jesus kommer meget snart nå, og han kommer etter et folk som er grunnet på sannhet. Han sa, ”Jeg er veien, sannheten og livet, ingen kommer til Faderen uten gjennom meg.” Det er tid for å se opp, vår forløsning er nær.

Brødre og søstre, vi skal her avslutte denne delen av vårt budskap, idet vi tror at vi har sagt noe som kan bli til hjelp for dere, på deres kristne vandring. Det vi sier er ikke ment å være kritisk, men heller en oppvåkning. Det er nødvendig å utforske visse ting, og noen mennesker, slik at de som vil vandre rett kan få sjansen til det, selv om de ikke opp til denne tid har fått anledning til å bestemme hvilken vei de skal gå. Jeg føler at Gud har kalt meg til å stå for hans ord i disse siste dager, og jeg vil gi ham førsteplassen i mitt liv. Vi har publisert ”The Contender” siden Mars 1969. Vårt eneste motiv er å få Guds ord ut til de sjeler som ønsker det. Jeg vet ikke om et eneste budskap av alle dem vi har sendt ut, som jeg kunne tenke meg å kalle tilbake og

forandre på. Jeg tror også at det vi har sendt ut, vil kunne hjelpe de sanne Guds barn.

I del tre av vårt budskap, har jeg til hensikt å komme inn på mange ting som har brakt forvirrelse blant dem som er blitt kjent med Bro. Branhams tjeneste. Vær snill å be for oss at dette budskap kan bli til velsignelse for Guds folk. Må så Gud velsigne dere alle. AMEN.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."